

yeryüzü bir bütündür bölünemez

Ahali

Eylül 2008 yılı - sayı 6 aylık haber fikir yorum gazetesel 2,5 YTL

kropotkin

DÜNYADAN NEFRET EDENLER

BİR SÜREDİR HEPSİ EMİLEMEYEN BİR SUYUN ÜSTÜNDEKİ BOK GİBİ YÜZÜP DURUYOR. SUSURLUKTA DA BÖYLE DEĞİL MİYDİ?

Önüne konan bir hikâye kavrayışınızı aşan bir hal aldığında; bu hikâyelemenin mantığıyla çatışmaya başlayabilirsiniz. Ek belgeleriyle birlikte on binlerce sayfayı bulan Ergenekon iddianamesinin hazır edilmeye uğraşıldığı sırada, henüz soruşturma sürüyorken pek önemli istihbari bilgiler birdenbire bizzat kaynağından, istihbarat örgütlerinden, ufak dolaylımlar geçi-
rerek, hafiften sansür edilerek, parça parça kamuoyuna servis edilmeye başladı. Normal şartlarda hukukun üstünlüğü ilkesini lafı güzaf etmemek için bir parça daha tittiz olmak icap ederdi. Yürütülen soruşturmaya ve açılan Ergenekon davasına bakarak, Türkiye'deki devlet örgütlen-

mesinin kendi kapsamını belirleme yetkisinden feragat edeceğini ve kendi belkemiğinin yerinden oynatılmasına razı geleceğini beklemek güzel olabilir. Şu var ki, bu feragat aynı zamanda devletin ölümsüzlük fikrini terk etmesi ve ilelebet payidar kalma yönündeki eski taahhüdün sorgulanır hale gelmesinin önünü açması olur. Devlet güdümli ve yasa dışı oluşumlar hakkında hem doğrudan (yargı kurumları aracılığıyla), hem dolaylı olarak (her nevi audiovizüel medya aracılığıyla) bu derece bilgi sahibi edindirildiklerimiz vaki değildir. Darbe teşkilatının powerpoint'te hazırlanmış dikey örgütsel şemaları, yaygın ve sistematik fişleme belgelerinin fotokopileri ve yerine göre tedirgin yeri geldiğinde de pek bir

→ sf. 3

Meşhur ikili. Susurluğun gülleri. İbrahim Şahin ve Abdullah Çatlı.

Anlaşılan Gürcistan bu sıralar hangi yükün altına girse altından kalkmıyor.

OLİMPİYATLAR BİTERKEN

MİLYARLARA HÜKMEDEN ÇİN İMPARATORLUĞUNUN YAPTIĞI GÖSTERİLER, MİLYONLARIN AÇLIĞINI UNUTTURDU.

Yıl M.Ö. 776 Yunan site şehirleri arasında kalan Olimpos dağı ilk kez bir güç savaşına tanıklık edecekti. Gün ağarmaya yakın insanlar dağın yamaçlarında toplanmaya başlamıştı bile. Üç iri adamı konuşuyordu herkes, onlar aynı zamanda

birer savaşçıydı: Stada, Dialis, Delichas. Ve Stada'nın attığı ilk adım bir güc meydan okuma, doğayla yüzleşme, kendi doğasının önüne geçebilme gayretiydi. Yaşadığımız devirde böyle bir amacın ne gibi bir sonucu olacağını düşünür durur

insanlar. Oysa amaçların sonucu, amacın insanda bıraktığı tatmin duygusunun karşılığıdır. Zaman içinde değişen ihtiyaçlar amaçları belirler. Söz gelimi atalarının uzlaşması neredeyse imkânsız olan Cherokee ya da Chickasaw kabilelerindeki

→ sf. 4

Devletin Elleri Temiz Elleri
Yavuz Belge
sf. 3

Dünenden Sporun...
Kurtdereli Mehmetler
sf. 4

Anarşi Örgütlenmektedir
Yort Savul
sf. 5

Yetenek (ti-siz)ler
gökhan korkusuz
sf. 8

Reddin Mulakatı
Yort Savul
sf. 9

Uçurmanın Kenarında
Muzaffer Mankur
sf. 10

Ahaliden Sesler-KAOS GL
Yort Savul
sf. 11-12

Rosa Pazos'un Ardından...

Düş kovalayan biri ölürse bir yerde, onu öldürenler düşlerini de öldürebileceklerini ve o düşlerin sahipliş kalacağını zannederler. Rosa Pazos öldürüldü. Atilarını kalbimizde yaşatmak için her türlü baskıyı yapanlar tarafından. Onu öldürenler yok olacaklar ve ataları gibi hiçbir zaman gerçekten anılmayacaklar. Rosa ise her türlü emek ve özgürlük mücadelesinin ortasında bizlerle omuz omuza olacak hep. Yaşamak ve yaşatmak için. Bizler buradayız Rosa, Dünya'nın herhangi bir yerinde. Senin, kendinden öncekilerden alıp bize bıraktıklarını yaşatmak ve bizden sonrakilere aktarmak için. Bizler buradayız Rosa. Tahakkümün, zulmün, kıyımın olduğu her yerdedir. Ejinsel, transeksüeliz. Kürt, Ermeni, Filistinli, Bask ve Katalanlar... Tıpkı senin gibi Rosa. Tıpkı senin gibi bizler de kendi yaşamlarımızın savaşçılarıyız. Ve bu savaşçı verecek olanlar, bunu göze alanlar bir araya geldikçe büyüyecek bu mücadele. Bizler senin düşlerini görmeye devam ediyoruz. Anarşist yoldaş Rosa, seni asla unutmayacağız, mücadelesi de. Toprağın ve düşlerin bol olsun. (AHALI)

→ sf. 10

Tuzla Ölmeye Devam Ediyor

İstanbul- 14 ağustos Perşembe günü saat 13.00'da Taksim tramvay durağında Tuzla tersanelerindeki işçi ölümlerini protesto etmek için toplanan anarşist blok polislin engellemesine rağmen basın açıklamasını gerçekleştirecek tuzla ölümhanelerindeki cinayetlere nefretini gösterdi. Eylemde, dalgalandırılan siyah bayraklarla beraber, "Kaza değil cinayet, katiller patronlar" yazılı pankart taşındı. Okunan basın metni ise cinayetlerin kimin tarafından işlendiğinin açık delili olarak dikkat çekti.

→ sf. 8

Yaşasın Derelerin Kardeşliği

Rize- Derelerin Kardeşliği Platformunun ilk mitingi 17.08.2008'de Çayeli pazaryerinde gerçekleştirildi. Mitinge, Fındıklı dereleri, Pazar, Ardeşen, Hopa, Arhavi, Kemalpaşa, Borçka, Ardahan, Artvin, Meydanlık, Güneysu, İkizdere ve Trabzon'dan doğaseverler katıldı. Dere temsilcilerinin yaptıkları konuşmalarda; derelerin ve dolayısıyla suyun kendileri için bir yaşam biçimi olduğunu ve asla derelerini bir avuç rantçıya teslim etmeyecekleri belirtildi.

→ sf. 8

CRAS-IWA açıkladı Savaşta Hayır!!

Gürcistan ve Güney Osetya arasındaki askeri etkinliklerin patlak vermesi bir taraftan NATO tarafından desteklenen Gürcistan diğer taraftan ise Rus devleti arasında büyük ölçekte bir savaşın çıkması tehdidini oluşturmuştur. Şimdiye kadar çoğunluğu barışçıl kent sakini olmak üzere binlerce insan katledildi ve yaralandı. Şehirler ve yerleşim yerleri yerlebir edilerek yok edildi. Toplum milliyetçi ve şovenist bir histerinin pis sularında akıntıya kapılmış durumdadır...

→ sf. 10

YENİ BİR ADIM DAHA

Bu sefer başkalaşmış bir Ahaliyle selamliyoruz sizi. Biraz değiştik. Teknik yeniliklere gittik ve biliyor musunuz, bir hedefimiz daha var. Gazete bundan böyle 15 günlük. Dağıtımımızı küçülttük, baskı sayımız yarı yarıya düştü ve sürekli mali zorluklarla boğuşuyoruz. Ve buna rağmen pılvandan dönenin kaşığı kırılınsın dedik ve gazete artık 15 günlük. En azından hedefimiz böyle. Bir haberimiz daha var. Geçen sayıda zayıf bir başlığımız yaptığımız haber birimleri, bu sayıda ayakları yere biraz daha sağlam basar halde karşınıza çıkıyor. Kısaca bahsedelim; her haber biriminin özellikle ilgilendiği konular ve dosyalar olacak.

Dosya konularını birimin kendisi belirleyecek ve görünmeyeni görür kılarken, sırları da açık edecek. Bu adım bireyseliktir kolektifliğe doğru atılmış bir adım olarak artık tutanaklara geçti. Geri dönüş yok. Yazarlarımız bize artık kendi köşelerinden seslenecek. Her sayıda dört adet köşe (ama bu sayı hariç) yazımız olacak ve köşelerin yazarları her sayıda dönüşümlü olarak fikirlerini bizimle paylaşacak.

→ sf. 2

EY AHALİ! BİRİMLERDEN BİRİM BEĞENİN...

#1 ← YENİ BİR ADIM DAHA

Birimlerden ilkinin adı “Çingeneler fala inanmaz”.

Fala inanan çingene gördünüz mü siz hiç? Peki fal bakmayan çingene gördünüz mü? Biz hiç görmedik, göreni de duymadık. Bu paradokstan ilham alan birimizin işi üst düzey dolandırıcılarla olacak. İnsanları göz göre göre kandıran, yalan söylemekten zerre kadar utanmayan, her türlü yöneticinin teşhiri bu birimin ilgisindedir. Çingenenin kendine has muzip üslubuyla ve uyanıklığıyla olayları irdeleyen bu birimin ciddi bir görevi de var aynı zamanda. “Yetmiş iki buçuk” uncu milletin lanetiyle diğer lanetlileri yani mültecileri selamladıktan sonra laneti gerçek sahiplerine tade etmek.

İkinci birimizin adı “Yavuz Belge”.

Adı üzerinde, belgemizin niteliği onun “yavuz” olması. Ece Ayhan ustanın o meşhur dizesindeki gibi “gerçeği ararken parçalanmayı göze almış” yüzlerden oluşuyor. Ve bu birim gerçeğin, sade ve sadece gerçeğin peşinde olacak. Bu sayımızda ergenekonun peşindeyiz. Yakalarsak yeteri kadar üzeriz...

Üçüncü birimiz ise büyük iddialar peşinde.

Yavuz Belgenin kardeşi, can yoldaşı olacak bu birimizin adı “Yort Savul”. Padişahların yolunu açmak için değil yolları tümenden kapamak için yort savul!! Savulun heheyyt!! Anarşistlerin varoluş imtihanları bu birimizin konularının başında geliyor. Anarşinin bütün harfleriyle ve bütün vurgularıyla sonuna kadar ilgili olan bu birimiz, anarşinin örgütlenmesinin anarşistliğe zeval getirmeyeceğini şiar edinmiş anlaşılan.

Dördüncü birimiz “Arıza Keçiler”.

Bu birimiz şu anda tatilde. Arızalar arazi oldu anlayacağınız hele bi gelsinler o zaman belki açıklarlar neden arıza olduklarını?..

Beşinci birimizin ise tarihten bir hikayesi var.

Kurtdereli Mehmet pehlivan hızını alamayıp Avrupa’da memleket memleket, şehir şehir gezmek ve oraların pehlivanlarına meydan okumak için bir seyahata gidecekken yanına saraydan

bir görevli teşrif edip Abdülhamit’in bir buyruğunu söylemiş. “Zat-ı Şahane’nin selamları var, Avrupa’da güreşirken tac ve tahtının şerefini koruyarak güreş yapın” Bunun üzerine pehlivan şöyle gerine gerine, boynunu belini kütlete kütlete demiş ki “Zat-ı Şahane’nin tac ve tahtının olduğu kadar benim sırtımın da şerefi vardır!” İşte o şeref bizim de şerefimizdir, ve o sırt yere düştüğü zaman şerefinden gram kaybetmez. Endüstriyel sporun, devletlerin şampiyonluk başına kazanılan kilo kilo altınların ölçtüğü, paradan puldan ibaret olan şerefın ise ta kendisi şerefsizdir.

BİRİMLER

**“Çingeneler fala inanmaz
Yavuz Belge
Yort Savul
Arıza Keçiler
Kurtdereli Mehmetler
Ekmeğin Fethi”***

Birimimizin adı “Kurtdereli Mehmetler”. Takıldıkları durum, bu sayıda olimpiyatlar ama daha sonraki sayılarda ise bizden ve sizden yaşamlar olacak.

Altıncı birimiz “Ekmeğin Fethi”.

Kropotkin ustadan süresiz ödünç aldığımız bu eylem birimizin adı oldu. Yanlış anlamayın fetih derken fatihler yaratmaktan bahsetmiyoruz. Şöyle bir düşünün

anarşistler fethetse fethetse neyi fethederler? Gönüller zaten bizim olduğuna göre geriye kalan ekmektir. Çalışan çalışmayan herkesin her türlü fetih hamleleri bu birimin konusu olacak. Bu sayıda biraz zayıflar ama ilerde çok şaşırabiliriz. Sendika diyorlar, emek diyorlar ver allah ver diyorlar...

Bunlardan ziyade bizim için elzem olan iki konu daha var. Cinsiyet ve ekoloji. Bu birimlerin çalışmaları hızlı bir şekilde devam ediyor. Çok kısa bir zamanda onlarla da karşılaşacağız. Şimdilik bu kadar. Yazın sonu yaklaşırken, baharı sürekli artan heyecanımızla dört gözle bekliyoruz.

**Memleketin
yegane anarşist gazetesıyla
yaşamak umudumuza umut
katıyor.**

* Birimlerde gönüllük temelinde çalışmak isteyen tecrübeli-tecrübesiz, her türlü “insana” gazetesinin kapıları sonuna kadar açıktır. Aşağıda bulunan künyemizdeki iletişim adreslerinden bize ulaşmanız mümkün. Birimlerin sınırsız kontenjanı vardır ve kendine güvenen birden fazla birimde de çalışabilir. Daha ayrıntılı bilgi için gazeteyle irtibat kurunuz.

SAC Sendikası Pakistanlı Gemicileri Savunuyor

Stockholm, İsveç - SAC Stockholm şubesi, Anedim’in şirketine karşı bir kampanya başlattı. Kampanyanın web sitesinde İngilizce bölümü de var. Mevcut çatışmanın temelinde iş sözleşmeleri bittiği için işten atılan Pakistanlı gemicilerin sadece işlerini değil, aynı zamanda yasal statülerini de kaybetmek durumunda olmaları var. 18 Pakistanlı işçi, 7 ile 23 yıldır İsveç’te yaşıyorlar. Gemicilik şirketinin kararlarının İsveç’e dair yaptıkları tüm hayat planlarını ve ekonomik durumlarını yerle bir etti.

* SAC antitörter, antikapitalist bir sendikadır.

Askerlik Şubesine Saldırı

Tacoma, ABD - Geçen akşam, Tacoma Alışveriş Merkezindeki asker alma merkezinin camıları kırıldı. Bu eylem Kuzeybatı’da limanların mültezazlaşmasına karşı bugün yükselen direniş ile dayanışmak için yapılmıştır. Limandaki yoldaşları için eylemi yaptıklarını söyleyen grubun, insanların yüreklerine korku salmayı amaçlayan düzenin güçleri için mesaj var: Cascadia’da defolun, yoksa yakında gelecek misillemlerle yüzleşin. Yeniden Saldıracağız!

Almanya’daki Cezaevlerinde Açlık Grevleri Başladı

Almanya - Cezaevlerindeki kötü koşulları ve Bielefeld’deki kadın cezaevindeki aktif politik tutsaklardan birisine karşı cezaevi personeli tarafından gerçekleştirilen saldırıların bir sonucu olarak Almanya’da 29 jehirden 500 tutsak bir kaç ay önce ortak hareket etmeye karar vermişlerdi. Açlık grevi bütün bir hafta boyunca sürecekti ve ayrıca Belçika, İsviçre ve İspanya’dan tutsaklar da eyleme destek verecekler. Anarşist Kara Haç, Kızıl Yarımad ve diğer gruplar ve örgütler Berlin ve Hamburg gibi değişik şehirlerde tutsakların mücadelelerine savaşan tutsaklar hakkında duyarlılığı yayarak destek olmayı planlamaktadırlar. Tutsak örgütünden gelen çağrı: “Açlık Grevi Almanya’da cezaevlerindeki ikeyti davranışları, tacizi, ağır saldırıları, psikolojik terörü, işkenceyi ve yardımın zorlaştırılmasını teşhir etmeye ve içerideki günlük yaşamı değiştirme amaçlamaktadır.”

Tutuklanan Anarşist Tsourapas ve Kontorevithakis Serbest Bırakıldılar

Atina, Yunanistan - Anarşist M. Tsourapas, Chr. Kontorevithakis ve birlikte suçlanan Stefania S’in dört günlük mahkemesi 21 temmuzda sonuca ulaştı. Tsourapas ve Kontorevithakis’in cezaları (her birine 2 yıl) askıya alınırken Stefania’nın bütün suçlamaları düştü. Bu bir kilometre taşı olan ve her iki taraf için diğer tutuklanacak olan anarşistlerin mahkemelerine güçlü bir örnek oluşturan fantastik bir sonuçtur. Tsourapas hapishanenin görüşlerini ve siyasi duruşunu değiştirmedigini söyledi. Üçü de Atina’nın Palaion Faliro bölgesindeki belediyeye ait polis araçlarının kundaklanması girişimiyle suçlanıyorlardı. Tsourapas, Kontorevithakis ve Stefania’nın suç ortağı olmadığı savunmaları inkar edilerek suçlanıyorlardı.

Şirketler Hapishanedir

Olympia, ABD - Bir grup Anarşist tarafından, merkezi Olympia’da bulunan Wells Fargo Finansal şirketinin korunaklı duvarlarına nefret ve tehdit içeren yazılar yapıldı. Endüstriyel hapishanelere karşı yapılan bu eylemde adı geçen şirket, içinde Guantanamo’nun bulunduğu birleşik topraklar kampı ve hapishanenin işletmesini yürütmektedir.

AHALİ

Aylık Haber Fikir Yorum Gazetesi Yerel Süreli Yayın

Eylül 2008, Sayı 6

Sahibi ve Sorumlu Yazı İşleri Müdürü: Cemil Cahit Selimoğlu

İletişim Adresi: Mithatpaşa Caddesi 30A/29 Yenisehir/Ankara Tel: (312) 434 47 54 ahaligazetesi@gmail.com

Bastığı Yer:

ISSN 1308 0431

DEVLETİN ELLERİ TEMİZ ELLERİ

ERGENEKONUN GÜLÜ, Veli Küçük'e ait telefon konuşmaları tek başına 7 bin sayfa tutuyor. VE BU KONUŞMALARIN SAHİPLERİ Vatani sevmeyi, geriye kalan teferruattan yani dünyadan da nefret etmeyi kendilerine iş edinmişler.

Gerçek

AHALİ/Yavuz Belge

İfrah rahat mühim telefon görüşmelerinin deşifreyonları, hepsine de çarşaf çarşaf, kanal kanal yayınlanmak nasip oldu. Bir süredir hepsi emilemeyen bir suyan üstündeki bok gibi yüzüp duruyor. Ergenekon davasında sanıklar asil olarak, bu kutsal araçsallaştırmayı ve örgütlenmenin değişik kademe-lerindeki imtiyazlarından fayda elde etmeyi asıl uğraşları edinmiş olmakla suçlanıyorlar. Sanıkların nitelikleri ve birkaç ay öncesine kadar sahibi oldukları nüfuz da **davanın yüklediği anlamları** belirleyenler arasında. Toplumun, davanın niteliğini kavramadaki ve yüklediği anlamları olduğu gibi benimsemekteki ağırından alıştı da bundan kaynaklanıyor. Hepimiz, iyi bir amaç için her türlü aracın meşru kabul edildiği bir geleneğe doğduk. Bu memleketin kadınları ve erkekleri çoklukla en derinlere sinmiş bir cemaat duygusuna tutunurlar, mevcut en yetkili ağızları taraf ettikleri yerde elden geldiğince hazır bulunmaya çalışırlar. Durumdan vazife çıkarmak gibi bir tuhafılık daha huy edinilmıştır ki, balkona bayrak astıran da, 'gele-ne ağam gi-dene paşam' deyip selama durduran da bu huydur. Soruşturmanın kıymetini teslim eder görünen de-ğerlendirmeler sahibi kalemler, arada bir okuyucularını bir **toplumsal arınma** ayinine davet ediyorlar.

Ömrünü yoksun ama en azından bir umudun sahibi olarak, o da değilse sarılsız bir tevekkel sürdüren 'ayaktakım'ndan beklenen, devletin yeniden organizasyonu sırasında onlarca yılın sır kasalarının boşalacağı beklentisiyle dolup taşması. Ödevini yerine getirecek **makbul vatandaşın** beklentisi ziyadesiyle somursülecek. Daha önce de oldu bu, ben henüz çocuktu. 'Bundan sonra hiçbir şey eskisi gibi olmayacak' şiarının başlara taç olduğu Susurluk günlerinde, tuzla ek-mek kadar hak, tuzla ekmek kadar yakın görülmeye başlayan 'temiz bir yarı' fikri ülkeyi demokrasi-nin kıyılarına getirip bırakıyazdı.

Aynı demokrasi, Bucaklar soyunun her daim esirgenen ve bağışlanan oğlunu 'temiz yarımlar'ın meclisine vekil atadı. İstihbarat bilgileri ne işe yararlar bir kez daha görmüş olduk. Kendileri de daha önce istihbarat toplamış, gizli görüşmelerde kararlar almış, 'gizli' belgeleri bir şekilde edinmiş kimselere ait arşiv, doküman gayretli bir istihbarat

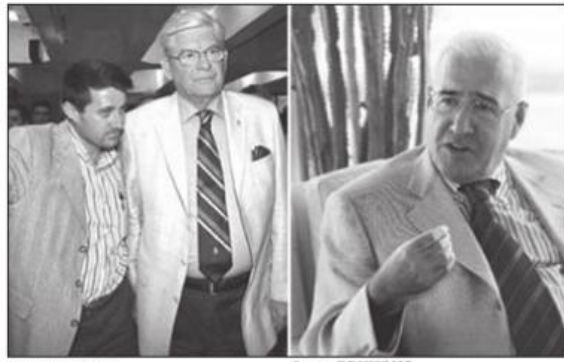
çevrelerin cümlesi, kendilerinden olmayanların sırlarına, geçere-lerine, örtük niyetlerinin aslına vakıf olabilmek için bilgi peşinde koştu. Hemen her defasında da zaten en başından beri bildikleri gerçeklere ulaştılar. Her defasında sekmeksizin kendini doğrulayan verilere ulaşan bir akıl. Belki de asıl sır asıl keramet budur? Her şeyden önce sanırım pek çok

laiklik karşıtı eylemlerin odağı olarak **teşhir edildi**. İstihbarat oyununu daha iyi oynayan, böylece kendine bir adım öne çıkma şansı yaratan ve bürokratik vasileri kendisiyle uzlaşmaya mecbur eden hükümetin meşru-yeti, **siyasal liberal ilkeler** gereği istihbarat cambazlıklarına, emniyet teşkilatında kadrolaşmanın danis-kasının gerçekleştirilmiş olmasına rağmen, sonuna kadar savunulacak buna kuşku yok.

Bu sır ve suç ortaklığı Ergenekon bazlı siyasal bölünmede militer kanattaki suç ortaklığına karşı kendiliğinden organize olmuştur ve başından beri meşru sayılmaktadır. Devletin 'derin'liklerinde yer eden yapıların mistifike edilmesi resmi bir gelenek. Devletin beka-sı ve diğer vatansever ülkelerle yapıla gelenlere en başta bu gelenek tarafından itibar gösterildi. Milli İstihbarat Teşkilatı, Milli Güvenlik Kurulu, Emniyet gibi yetki alanı yasalarla belirlenmiş olan güvenlik bürokrasisinin koruculuk sistemi gibi bilinen ve kabul edilen yan kuruluşlarının ötesinde kalanlar yakın zamana kadar yetkili ağızlar tarafından asla ve kat'a zikredilmedi. JİTEM, Özel Harp Dairesi ve Batı Çalışma Grubu gibi oluşumlar her zaman yalanlandı. Yukarıda sayılan kuruluşların yüklenildi-leri **misyonlar** ve bu misyonların gereği **marifetler** bu nedenle hep yalanla gerçek arasında, varla yok arasında gidip gelir. Gizem giderek büyür. Ama bu konulara en az al-kayı gösterenler dahi yavaş yavaş farkına varırlar ki bu efsaneler ve kompto teorileri dışarıdan gerçe-ğin nereden bitip efsanenin nereden başladığının bir türlü bilinmemesi, sadece gerçeğin ne olduğuyla artık kimse ilgilenmesin diye dua eden-lerin işine yarar.

Karşılıklı olarak pek çok ifşaat/teşhir görüldü. Tabii bunlar daha çok iddia düzeyindeydi. Bilgilerin nereden alındığı, neden hep aynı araçların tercih edildiği merak edil-di. Tatmin edici yanıtlar verilmeli. Karşılıklı restleşme gibi göründü. Köşeden kafayı azatıp, 'yesinler birbirini' demek yersiz kalacaktır. Zira, egemenlerin birbirini yemesi-ni bekleyenler yaya kalırlar. 'Uzlaşma' sözcüğü defalarca açık açık yineleni ve sizler bunu itittiniz. Sormanız gerekir; bu uzlaşma, bir nevi toplumsal arınma ve vesayetsiz sivil siyaset devrini mi müstuluyor? Yoksa yakın bir gelecekte profesyonelleştirilmesi planlanan ordıyla eskisinden daha sık bir **güç dengeleri siyasetinin** yürütüleceğini mi?

Başvuru, itiraz, önerge, brifing, soruşturma, oylama gibi araçların profesyonel kullanımıyla siyasetçiler ve bürokratlar zümresinde şekil-lenen bu uzlaşma, hep olduğu gibi hamaset ve abartma sanatlarına sıkça başvurularak ve tozu dumana katarak sağlandı.

Hüseyin TOLON Şener ERUYGUR
Dünyanın adaleti var mı gerçekten? İkişi de cezaevinde kırım bekliyorlar.

çalışması sayesinde ele geçirildi. Veli Küçük'e ait telefon konuşmalarının Emniyet'in dikkatini çekerek kayda alınan kısımları tek başına 7 bin sayfa tutuyor. Akşam gazetesi eski yazarı Tuncay Güney'in evinde ele geçirilen ilk kuvaldaki belgeler temel alınarak başlatılan operas-yonda domino etkisiyle diğer bilgi

kişinin dikkatini çeken bir şey de, kendisine derinlikler arayan, kolayca teslim alınamamak, çö-zümlememek için **suç kardeş-liği** oluşumunun kendini mistifike etmesi. Amacını da 'devleti yeniden yapılandırmak' olarak tarif etmesi. Tıpkı 'Türkiye' ya da 'Cumhuriyet' gibi, bir kelimeye yüklenen bunca anlam elbet kafaları karıştırır. Ama en başta da yükleyen kafasını. Müspet bir netice alınacağı ke-sinleştiyle bu davaya yüklenen bunca anlam ve beklenti de kafaları çoktandır karıştırmakta. En başta şerh ki, dosyanın görüleceği, sanıkların marifetlerini nedenleriyle açıklayıp aklanmayı umacakları ya da daha beter biçimde mistifike edecekleri yer **üç hakimli bir ağır ceza mahkemesi**. Yani devlet katı.

Kusurlu hareketlere rağmen kusursuz denge

Ergenekon soruşturmasına olumlu ya da olumsuz atıflarda bulunarak karşı karşıya konulan taraflar birbirlerini farklı temel ilkeleri çiğ-nemekle suçluyorlar. Bunda etkili olan meselelerden biri gerekçeli kararı daha yeni açıklanan AKP'ye yönelik kapatma davasıdır. Gör-mezden gelinemeyecek olan şudur ki, kapatma davası ve Ergenekon soruşturması aynı siyasal atmosfer-den nasiplenen ve **paralel yürü-yen süreçlerdir**. Siyasal tutuma noktası olarak, AB demokrasisinin ülkeye tesisini en iyi biçimileye ken-disinin gerçekleştireceği iddiasına sarılan hükümet, ilk olarak 'bürokratik vesayet rejimi' tanımlaması içinde ifade ettiği şekliyle yerleşik devlet kurumlarını milletin irade-sini tanınamamakla, yani **demokrasi ilkesini çiğnemekle** suçladı. Kendisi de bu bürokratik kat tarafından

Musafer Tekin. İlk önce intihar etti. Beceremedi. Şimdi ne yapacağını şaşırmış durumda.

İç Savaş Değil Anarşist Devrim!!

San Fransisco, ABD - İspanya İç Savaşı'nın başlangıcını doğru bir biçimde anmak için doğrudan eylem... 1936 19 Temmuz günü İspanya Anarşist Devriminin başlangıcının yıldönümüdür -- 1915'te Meksika'dan başlayan ve 1917'de Rus Devriminden sonra hız kazanan devrimler dö-ne-mindeki son önemli anti-kapitalist devrimin başlangıcıdır. İspanya'daki devrimci hareket Stalinist Sosyaller-Birliği ve onun küresel kuklaları ve sosyal bağları tarafından öncülük edil-en karşı-devrim tarafından yenilgiye uğramıştı. 1936'dan 1939'a İspanya'daki Stalinist karşı devrim için ABD kandırmacı-ları ve piyonu olan Abraham Lincoln Müfrezesi tarafından oynanan rolü kutlayan kamuya açık bir sanat çalış-ması, sunulmaya başlanmıştır. Kimliği bilinmeyen bazı kişi veya kişiler bu anıta 20. yüzyılın en büyük yalanı adı-nı taktılar. Stalinist san'at çalışmasının üzerine kara-kızıl renklerle "Yaşas-un Durruti ve Orwell" yazılmaları yapıldı.

Gimenez: Ben anarşistim, kamulaştırırım...

İspanya - İspanya'nın en çok aran-an adamı hiç kimseyi öldürmediğini iddia etti. Yanlızlığı seven adam olarak bilinen ve bir düz banka soygununu gerçekleştirdikten sonra bir kaç yıldır İspanya'nın en çok aranan adamı olan Jaime Gimenez Arbe Pamplona'daki mahkemeye 'bankaları kamulaş-tırdığını' çünkü anarşist ve sistem karşıtı bir ideolojiye sahip olduğunu söyledi. 2004 Haziran'ında Castejón, Navarra kasabasında 2 sivil gardiya-nın öldürülmesinde herhangi bir payı olduğunu reddetti. Savcı bir kaç yıldır ülke çapındaki düzinelerce banka soygununu gerçekleştirmek için sahte sakal kullanan adam için 52 yıl hapis cezası istedi. Adam ise mahkemeye hiç kimseyi öldürmediğini iddia etti ve 70'lerin sonunda tanıştığı başka bir adamın cinayetine buluştuğunu ima etti. Mahkemeye "Yapmadığım bir şey için ötür diyemem" dedi. Dava devam ediyor.

Anarşistlerden Liman ve Kot Taşlama İşçileriyle Dayanış-ma Eylemi

Avcılar, İstanbul - 17 temmuz gecesi bir grup anarşist, sendikalaştıkları için işlerinden çıkarılan liman işçilerine ve ölümcül (zehirli) kot taşlama işinde çalışıp sikişiz hastalığına yakalandıktan sonra işlerinden atılıp hiç bir yaşama güvencesi olmadan ölüme terk edilen kot taşlama işçilerine destek ve daya-nışmalarını göstermek ve bu konudaki dayanışlığı yayabilmek için Avcılar E5 kenarında bulunan duvarlara çeşitli yazılar yazdılar. Yazılmalarda TSK ve Polis karşıtı sloganlar da vardı (Ahalî)

İnsanlar bu hikayenin içine, hikaye de kendi çerçevesine sığdı. Ergenekon hikayesinin sahip olmadığı şey anlatım sadeliği. İyi bir hikaye sadelikten gelen deşifreli bir anlatım gücüyle size bir yerlerde şekillenen yaşamı **kusursuzca tarif eder**. Keşke tüm bu toz dumanda hamaset tiyatrosunun aktörlerinden herhangi biri, o da olmadı bir tek figüranı katlanılmaz bir açık-sözlülükle ortaya çıkıp 'Gerçek' hikayeyi teslim etseydi. Bunun için artık çok geç, size 'gerçek'ten çok daha fazlasını borçlular. Bilinme-li ki peşinde olanın şey herhangi gizem değil, gizli gizli birbirlerine vaat ettikleri **ikbal fırsatı ve iktidardır**. Tam hikayenin ellerinize teslimi çok yakınmış gibiyken iki eski orgeneral bir yeni korgeneral tarafından gerefindirilir. Bu bir son dakika terfisiydi. Son 'şura'dan yeni çıkmıştır sıcak sıcak. Hikaye-yi en başa almak gerekir.

DÜMENDEN SPORUN 2008 HALKASI

İlk olimpiyatlardan bu yana yaklaşık 2800 sene geçmiştir. Amacın şu anki adı paradır. Toplumun büyük bir çoğunluğu parayı bir araç olarak görür, ihtiyaçlarına ulaşmak adına kullanır.

Bu gün kullanılan ve her biri bir kıtayı temsil eden beş renkten oluşan olimpiyat bayrağı ilk olarak 1920 yılında kullanılmıştır. Mavi daire Avrupa'yı, sarı Asya'yı, siyahı Afrika'yı, kırmızı Amerika'yı, yeşil de Avustralya'yı temsil eder.

-Antik Olimpiyatlar tahminen M.Ö. XIV. yüzyılda Yunanistan'ın Olympia bölgesinde başlamıştır. M.Ö. 776 yılından itibaren ise olimpiyatların tarihi kesin olarak tutulmaya başlanmıştır.

-Olimpiyat Oyunları'nın ilk 600 yılı içinde, kölelerin yarışlara katılmasına izin verilmedi. Katılacak yarışmacıların tamamının Yunan kanından gelmesine özen gösterildi. Yunan yarım adasının Romalılar eline geçmesi ile durum değişti ve imparatorluk sınırları içinde yaşayan herkese Olimpiyatlar'a katılmaya hakkı tanındı.

-Antik Olimpiyatlar'da kadın sporcular yer alamıyor ve seçirici olarak dahi sahaya çıkmıyorlardı. Zaman içinde Olimpiyatlar arasında, ancak olimpiyat alanı dışında olmak üzere Tanrıça Hera adına kadınlar için yarışmalar düzenlendi.

-Oyunlar kademeli olarak Romalılar Yunanistan'daki gücünü artırdıkça etkisini kaybetmeye başladı. Hristiyanlık Roma İmparatorluğu'nun resmi dini oluncaya kadar din dışı ve Hristiyan etkisine karşı bir durum olduğu düşünülmeye başlandı. 393 yılında İmparator Theodosius bin yıl aşkın tarihi olan oyunları kaldırdı.

-İlk modern olimpiyat oyunları antik Yunanistan'da doğu yeri olan Atina'da 1896 yılında yapıldı ve oyunlar organize etmek için Uluslararası Olimpiyat Komitesi (IOC) kuruldu. Komite'nin ilk başkanı olarak Yunan Demetrios Vibelas seçildi.

-Yunanistan Devletinin Olimpiyat Oyunlarını boykot etme ve yapımını istemeye gibi bir hakkı vardır.

-Berlin'de yapılmışa karar verildi. 1936 yılında 6. Olimpiyatlar, I. Dünya Savaşı sebebiyle iptal edildi. Oyunlar 20 yıl sonra 1936 yılında Berlin'de yapılabildi ve Hitler'in gövde gösterisine dönüştü.

-1936 Olimpiyatlarına damga vuran olay ise ABD'li siyahı atlet Jesse Owens'in çipak ayakla dört altın madalya kazanıp, rekorlar kırmaya ve faşist Hitler'in stadyumunu terk etmesine sebep olmasıdır.

-Sovyetler Birliği 1952 yılına kadar Olimpiyatlar'a katılmadı. Bunun yerine 1928 yılından itibaren Spartakiad adıyla kendine yakın ülkelerin katılmasıyla başka bir spor organizasyonu düzenledi.

-1962 yılında çoğunluğu bağımsız sosyalist ülkelerden oluşan ve önderliğini Endonezya'nın yaptığı bazı ülkeler tarafından Games of the New Emerging Forces (GANEFO) -Yeni Ortaya Çıkan Güçlerin Oyunları olarak tercüme edilebilecek yeni bir organizasyon hazırlığı başlatıldı. Bunun üzerine Uluslararası Olimpiyat Komitesi (IOC), bu organizasyonda yarışacak sporcuların Olimpiyatlar'a katılmaya haklarının olmaması şeklinde bir deklarasyon yayınladı. Bir kez 1963'de Jakarta'da yapılan oyunlar, 1967'de Kahire'de yapılması planlanırken halde yapılmadı.

-1968 Olimpiyatları iki siyahı atletin olimpiyat tarihine geçecek gösterisine şahit olmuştuk. 200 metre yarışında rekor kırarak altın madalya alan Tommie Smith ve gümüş yarışçı 3. olarak bronz madalya alan John Carlos madalya töreninde siyahı eldivenleri yuruk geldi diye havaya kaldırarak adına yarıştığı ABD'deki ırk ayrışmasını protesto etmişlerdir.

Şİ

bir kızıldirinin amacı seneler sonra sadece kendi karnını doyurmaktan fazlası olur. Plantasyon ve köle sahibi olmak da dâhil olmak üzere sömürgecilerin adetlerini benimsenmeleri ve genellikle komşularıyla iyi ilişkiler kurmaları, onların amaçları üzerinde bir yoldur. Amaçlar bir yana onlara ulaşmadaki yol ne kadar değişikliğe uğrasa uğrasın nihai olarak istenen, kaçınılmaz olarak asıl bu yollar üzerinde değişikliğe uğrayacak olmalıdır.

Hayat

AHALİ/Kurtdereli Mehmetler

ortaya çıkar. Toplum ihtiyaçlarını bu yolla karşılamakta dır peki ya ihtiyaç fazlası, yani kapitalistlerin yatırım dediği. İşte bu asıl amacı, yolundan çıkıp insanlarda sürmenaj etkisi yapandır. Asıl amaç kapitalizm çerçevesinde paraya dönüşmüştür. Bu kapital döngünün kaçınılmazdır. Politika paranın ekseninde dönüp giderken olimpiyat oyunlarının bu kadar önemli oluştukları temel neden, sporcuların gösterdiği performans üzerindeki reklamı yapılan devlettir, ancak her şekilde paradır. 1936 Berlin olimpiyatlarında Hitler'in, sporcuları Nazi propagandası aracı olarak kullanması buna güzel bir örnektir. Masum çocukların masum oyunları gibi, kardeşlik, barış hatta ırkçılık karıştı bayat propagandaların yapıldığı olimpiyatların tarihi hiç de bu kadar masum olmamıştır. Pisliliğe pislik karışır. Keza 1972 Münih Olimpiyatları'nda, oyunlar tarihinin en önemli saldırısı gerçekleşti. Filistinli 8 'Kara Eylül' militanı, İsrail adına yarışan 11 sporcuyla esir alır. İki sporcuyla hemen öldürüp diğer 9 sporcuyla beraber Almanya'yı terk etmek üzere havaalanına gelip de Alman güvenlik güçlerinin operasyon hazırlığında olduğunu fark ettiklerinde, diğer 9 sporcuyla da öldürüp çatışmaya girerler. Toplam 18 saat süren bu olayda 11 sporcunun yanı sıra bir Alman polis ve 5 militan da öldürüldü. Bir bakıma bu da bir olimpiyat rekorudur, yine de Ortadoğu'da nice dır olup bitenlere bakıldığında bu rakamların esamisi okunmaz. Yine 1972 Olimpiyatları kapanışının yapıldığı 11 Eylül'de Stuttgart'tan bir uçak kaçırıldı ve Arap eylemcilerin törene bomba atacağı haberi alınıyor. Görevliler kaçırılan uçağın iki savaş uçağı tarafından takip edildiğini, Münih'e yaklaştığı takdirde düşürüleceğini açıklarlar. Fakat bir süre sonra radarların takip ettiği uçağın başka bir sivil uçak olduğu ortaya çıkar. Kaçırılan uçak bulanamaz. Gerçekten kaçırılan bir uçak olup olmadığı bilinemez.

Kapitalizmde her şey meta üzerine kurulmuştur. Spor dallarının bile hangisi daha çok kazandırıyor diye seçildiği bir sistemde olimpiyatlarında bu temelden yapıldığını idrak etmek herhalde üstün bir zekâ gerektirmez. 2008 olimpiyatlarında Çin 20 milyar dolardan fazla para

harcamıştır. Çin'i göya tüm dünya, Asya'nın hasta adamı olarak görüyor. Bu olimpiyatlarda bu imajın silmek içinmiş. Günlük 1 dolara işçi çalıştırılan bir ülkenin imajını kurtarmaktaki çabası, var olan bir iyileştirme durumu üzerinden gerçekleştiriyor, durumun vahametinin üzerine makyaj yapıyor devlet. Bir kapitalistin düşünce yapısına hiç de ters bir mantık değil bu: tutarlı bir yozlaştırma durumu. Basına sızdırılması uygun olmayan işler de var tabi olimpiyat oyunlarının oynanacağı yerlere yakını muhitlerde, sırf çirkin ve eski olduğu gerekçesiyle evleri yıkıyorlar, sonra göstermelik bir tazminat ödü-

yorlar, bağır ama alacak sesle! Demeye getiriyorlar. Çin hükümeti'nin baskıcı politika yanıyor tabii ki de alana. Güvenlik kontrolündeki sıra kilometrelerce uzamış. Devlet alenen doping yaptırıyor, yurtdışından bir yetkilinin kontrol yetkisi yok. Zaten Çin'de çocuk yaşta sporcular alıp doping kullanılarak yetiştiriyorlar. Ufacık çocuklar kendilerinden on yaş büyük sporcuları akladarak geçiyor. Uzun süre doping kullanmaktan yüzünde sakal çıkmış, adem elması kabak kadar olmuş kadınlar var. Resmen hormonlarıyla oynanıyor. Bunlardan dolayı Kore'ye kaçıp orada antrenörlük yapan kişi ülkesine dönemiyor. Çünkü doping ürünlerini üreten en büyük el de Çin'de. Dünya'ya doping ilaçlarının büyük bir kısmını Çin ihraç ediyor. Tabi vücut geliştirme vitaminleri, proteinleri, aminoasitleri adı altında.

Günlük 1 dolara işçi çalıştırılan bir ülkenin imajını kurtarmaktaki çabası, var olan bir iyileştirme durumu üzerinden gerçekleştiriyor, durumun vahametinin üzerine makyaj yapıyor devlet.

Olimpiyat tesisleri masraflarının planlananın çok üstünde olduğu söyleniyor. Bu da demek oluyor ki, fatura yine halka keşilecek. Zaten tesislerin inşaatı sırasında 13 işçinin hayatını kaybetmesi rezaletin, cehaletin, saçma sapanlığın hangi boyutlarda olduğunun göstergesidir. Çin'in başında bir belâ var: Tibet. Olimpiyat meşalesinin ülkeler çapında taşınması sırasında Tibetlilerin yaptıkları gösteri ve engellemelerle bu belâyı tanıktı. Aslında Çin, Tibet'e önceden beri kayırmacılık yapıyor, kimi zaman da baskı uyguluyordu. Çin, Tibet'i 1950'de tamamen ele geçirdi. Komünist rejimden önce Tibet yaşanılabilecek bir yer değildi. Dalay Lama döneminde ülkede fazlasıyla fakirlik ve salgın hastalıklar baş gösterdi. İnsan ömrü ortalama 30 yıldır. Tibet'in ekonomik dokusuna, altyapılarına, eğitim ve sağlık hizmetlerine Çin büyük katkıda bulundu. Son yıllarda dine karşı da tolerans göstermeye başladı. Fakat Amerikalıların Kızıldenizlilerle yaptıkları gibi, Tibetlileri de gettolar içinde yaşamaya mecbur ettikleri iddiaları asılsız değil. Ülke kayıyor, haydutlar, çeteler Çinli göçmenleri öldürüyor, Çin hükümeti bütün bunları karşısında sıkı askeri tedbirler alıyor ve harekât yapıyor. 2008 Olimpiyat oyunlarına ev sahipliği yapacak Çin'e karşı, kimi ülkelerde protestolar ve oyunları boykot etme eğilimleri var. Ağustos'ta bu eğilimlerin boyutunu gördük.

Şimdiye kadar düzenlenen olimpiyat oyunlarına hiçbir müslüman ülke ev sahipliği yapamamıştır.

-1979 yılında Sovyetler Birliği'nin Afganistan'ı işgal etmesini protesto eden ve ABD'nin başını çektiği 64 ülke Moskova'yı protesto etti. 1980'de Moskova'da yapılan oyunlara sadece 80 takım katıldı.

-1968 ve 1972'de pek çok Afrikalı Ülke Yeni Zelanda, Zimbabve (Rodetsya) ve Güney Afrika'nın Olimpiyatlar'a katılmaya engellenmesi nedeniyle IOC'nin karar almamasını istemiş ve boykotla tehdit etmişlerdir. Son olarak 1976 Montreal Olimpiyatları'nda Yeni Zelanda Rugby takımının ırkçı yönetimi nedeniyle sportif ambargo uygulanması üzerine Afrika Cumhuriyeti'nde bir turnuva katıldıktan sonra olimpiyatlara kabul edilmesini protesto etmek için bu oyunlara katılmamıştır. 22 ülke oyunları boykot etmiştir.

-1996 Atlanta Olimpiyatları'nda Olimpiyat Parisi'nde bir bomba patladı. Patlama sonucu bir seyirci öldü ve 100'den fazla kişi yaralandı. Melih Ünyalın'da TRT kamerasına ise olayı çekmek üzere hasarlıan kalp krizi sonucu hayatını kaybetti. Soruşturmanın sonucunda bombayı Eric Robert Rudolph adlı bir ABD vatandaşı'nın yaptığı ortaya çıktı.

-1960 olimpiyatlarında Danimarkalı bisikletçi Knut Enemark Jensen yarış sırasında bisikletten düşerek öldü. Daha sonra ölümünün kullandığı dopingli ilaçlardan kaynaklandığı ortaya çıktı. Bu olay üzerine 1963 yılında Avrupa Komisyonu'nda doping konusu ele alındı ve ilk kontroller yetersiz de olsa, 1964 Tokyo Olimpiyatları'nda doping başladı.

-Olimpiyatlar tarihinde ilk doping testi pozitif çıkan sporcu 1968 yılında İsveçli atlet Hans-Gunnar Liljenwall oldu. Sporcu kazandığı bronz madalyayı alkol kullanımı nedeniyle kaybetmiş oldu.

-Olimpiyatların en bilinen doping olayı ise 100 metre yarışında Seul Olimpiyatları'nda ortaya çıktı. Kanadalı sprinter Ben Johnson yarış rekor kırarak kazandı ve bu oyunların belki de en önemli madalyalarından birini kazanmıştı. Ancak doping testleri sonucu pozitif çıkınca madalyayı iade etmek zorunda kaldı ve 2 yıl men cezası aldı.

Bob Marley'den sonraki en hızlı Jamaikalı... 9.69 lük derecesiyle rekor kıran Osain Bolt "Tek Rakibim Türk Hava Yollarıdır" dedi.

Hiç düşündünüz mü kardeşler, Anarşi örgütlenmektir!!*

Bizi biz yapan değerler varsa, eğer ki bunlar yaşamsa ve diğeri mematsa, yani hayatsa şayet ve birçoklarımız bu değerlerimizden utanıyorsa, diğerlerimizin de bu değerleri tekrar tekrar göstermeye, tekrar tekrar ezber etmeye ve bu değerlerden mahcup olmaya havsalamızın alamaya-cağı kadar hakkı vardır.

Fikir

AHALİ/Yort Savul

Ve hiçbirimiz bir başkamızı bu değerleri hatırlattığı için ayıplayamaz, ve bir kez daha, hiçbirimiz bir başkamızı tuhaflayamaz. Ve şimdi kardeşler, tuhaflığımızı göğsümüzü gere gere haykıralım. Mahcup ezberimiz şudur: Anarşist örgütlenendir, örgütleyendir ve tabi ki **Anarşi örgütlenmektir...** İlahımıza İber adasından başlayalım. Adanın savaşçılarından, hürriyet savaşçılarından feyz alalım ve bir kez daha düşünelim yüksek sesle, Katalonya'ya selamların en hırçını gönderip, 1936 Anarşist Devrim birimlerine şöyle bir göz atalım.

Peri çeteleri
Yazar derki
"Bak şöyle bir şey var. Bunların hepsi, senin de kitapta en sevdiğin hikaye olan Peri Çetesi'nin üyeleridir.

Peri Çetesi'nin üyeleri ilk defa karşılaşırlar
bile birbirlerini tanırlar. Bu çetenin yazılı çizili bir tüzüğü, teşkilatı, programı yok. Burada bir aşinalık durumu var. Az sayıda adamlardır bunlar..."
Bizim "çetelerimiz" ise biraz daha karmaşıktır. Ama özünde aynıdır. Birbirine benzer yaşamlarda aynı dertlerden muzdaripleri bir araya getirme **kaygısı** güdüler. Aynı zamanda muzdarip olabilecek ve olması gereken ferdlerle, tüm bahaneleri görmezden gelen cüretlerinin de yardımıyla karşılaşmak isterler. Yani kardeşler biz, bizi arıyoruz biz sizin gıyabınızda "dert" arıyoruz. Bulmak ve karşılaşmak istiyoruz çünkü, bir türlü toz konduramadığımız o dillere destan **niteliğimiz!!** kadar olmasa bile az biraz niceliğimizizin kuvvetli olmasını istiyoruz. Üremek... toplumsal bir üreme ve toplumsal bir varoluş şansına inanmak... İşte bakın, bu **itikat** sahip olduğumuz **kaygının** sınırlarını ve tanımını tekrar tekrar belirler. Açık konuşalım, **zorunluluğu mümkün olduğu kadar kırmaktan** bahsediyoruz aslında. Başka hiç bir şeyden değil. Zihnimizi buna göre

Iberya Anarşist Federasyonu. Namı Diğer FAI. Anarşist Devrim'in itici güçlerindendi.

çalıştırıyoruz ve zincirlerimizi kırmaktır asıl gayemiz/niz. Çelikten kopan çapaklar bile değerlidir bizim/sizin için ve bu yüzden tarihimize bakmanın tam zamanıdır. Bahsettiğimiz bizden/sizden önce kıldıkları zincirlerle beraber özgürlük tutkusıyla kuşananlardır. İspanya anarşist devrimiyle ilgili -biz ve siz- anarşistler tarafından en çok sevilen ve en kıymetlilerimizden/nizden olan Halk Silahlanınca isimli eserde ilgi çekici anarşist örgütlenmelerin başında gelen, anarşist devriminin yapı taşlarından olan, öz disiplinle örgütlenen ve İspanyanın faşistler tarafından kontrol edilen bölgelerinde önemli görevler üstlenmiş **gerilla savaşçı birliklerinden** bahsedelim. Ve bu grupların konuya az ilgisi olan bir okuyucuda bile müthiş bir heyecan yaratan Hijos de la Noche (gecenin çocukları) ve La banda negra (kara çete) isimlerinin olduğuna hatırlayalım, sonra da bu çocukların kendisini ve çevresini nasıl yapılandırdığına ufak bir giriş yapalım. (mtk. okz. Halk silahlanınca).

Eserde birliklerin tanımı şu şekilde yapılmış. "Bütün bu yapı, aşağıdan, kendiliğinden yaratılmıştı. Bu yapı aynı zamanda düşman güçlerine arkadan saldırma görevini üstlenen özel grupları da aynı şekilde **tabandan** biçimlendirilerek ortaya çıkarmıştı." Koyuyla belirtilen kavramlara çok da yabancı değiliz aslında. "Örgütlenme nedir?" diye bir anarşiste sorsalar yahut sorsak, içinde -dillinden hiç düşürmediği- "aşağıdan", "kendiliğinden" ve "tabandan" kelimelerinin geçtiği güzel cümleler kurmaya çalışır. İşte burada sorular ve sorular biz anarşistlerin ve biz solcuların ve biz bi çaval "anti..."nin ve ikinci bi çaval daha "anti..."nin gıyabında oluşturulmalıdır.

Açık konuşalım; zorunluluğu mümkün olduğu kadar kırmaktan bahsediyoruz aslında. Başka hiç bir şeyden değil. Zihnimizi buna göre çalıştırıyoruz ve zincirlerimizi kırmaktır asıl gayemiz/niz.

Soruların sorunu

Bazı sorular soranlardır. Ve soruyu soranın niyeti sorunun nedenini de ortaya koyar.

Bizim sorular ise basit, net ve cevabı olan sorular olmak zorundadır. Şöyle ki; Aşağıdan kendiliğinden yaratılan yapı ne demektir? Aşağıdan oluşuyorsa üstte ne var? Eee, bir yerde üst varsa astta vardır, hani **nerde anarşi?** Bir yapı kendiliğinden oluşabilir mi? Kendiliğinden oluşmak ne demek? Kendiliğinden oluşuyorsa, **oluşturan tanrı mı?** Kendiliğinden oluşan bu yapı, son derece ciddi bir durum olan savaş halinde ve dönem anarşistlerinin tahayyül ettikleri devletsiz, otoritesiz bir topluma son derece yakın bir zamanda, inanılmaz görümler üstlenip başarılı olabilir mi? Katı bir emir komuta yoksa bu başarı nasıl gelir? Yahut emir komuta başarı için şart mıdır? Yatık yazılan sorular** hariç diğer sorular ciddi bir biçimde sorulmadıkça ve bunların cevapları üzerinde kafa yorulmadıkça sabaha kadar konuşsak boşuna...

Anarşistlerin örgütlenmeleri tabi ki devrim örgütlenmeleridir. Devrim hemen şimdi derken örgütlenme birimlerinin süren bir devrimi örgütlediklerinden, daha sonra yapılacak bir devrimi değil, şu an olabilecek, oluşturulabilecek bir durumdan bahsedilir. Ve dahası iktidarın -en ufak hücrelerinde dahil olmak üzere- yapısına **özenle indirilmiş darbelerden** bahsedilir. Bu darbelerin niteliğini, irili ufaklı oluşunu belirleyen ise birimin niteliğiyle ve niceliğiyle doğrudan ilgilidir. Dikkat edin! Bir **özenden** bahsediyoruz. Ancak birimlerde oluşturulabilecek bilinçli bir **özenden**...

Kendiliğinden, aşağıdan ama mümkünse yeteri kadar özenli ve bir o kadar yerli olmalı. İlk önce şunda anlaşalım.

Aslında dillendirilmesine bile teezzül edilmemesi lazım fakat belirtmekte bizim-sizin açınızdan yarar var. Kendiliğinden demek, tesadüflerin zamandan ve mekandan bağımsız olarak örgütlenmesi değildir. Tesadüften kasıt ise bilinç yokluğudur. İki yönlü bir yaklaşım geliştirirsek; birincisi, kendili-

ğinden örgütlenme demek **ihtiyaç** üzerine geliştirilen zorunlu zamanlarda ve mekanlarda, ferdlerin kendi özdisiplinleri doğrultusunda gönüllülük temelli **aşağıdan** örgütlenmelerdir. İkincisi ise, bu zorunluluk durumuna karşı çıkıp ihtiyacı karşılıklı ilişkilerden bağımsız geliştiren, zaman ve mekandan da ayrı bir durumda yaratılan alanlarda gayet bilinçli bir halet-i ruhiye'yle ortaya çıkar.

"Aşağı" kavramını ise üretim ve tüketicinin değişkenliği üzerinden açıklayalım. Böylelikle yerellerin önemini daha iyi anlamış oluruz. Şöyle ki; ilk olarak kentlerin zamana mekana bölünmesi ve bu bölünmenin

üretim/tüketim yoğunluğuyla yaşadığını vurgulamak gerekir. Buna göre yereller/yerliler mecburen, iktisadi temelli yahut ihtiyaçlarının oranısında bu yoğunluğun dışında kalmaktadırlar. Başka bir ifade ile, **azgın** tüketim mekanlarından mümkün olduğu kadar az etkilenmiş yerleri/meکانları, bürokrasi etkisinin az olduğu yerleri/meکانları **yerli alan** olarak tanımlamak gerekir. İşte bu alanda kendini varedabilen birim de yerleşmiştir ve varoluşunu zorunluluk temelinde kurduğu ya da o temelini yıkıldığı ilişkilere borçludur. Ama illaki kurduğu ilişkilere...

Karşılıklı ilişkiler zorunluluk temelinde de gelişebilir yahut, kendiliğindenliğin bağlayıcısı gönüllük temelinde devam edebilir.

Son olarak, aşağıdan, kendiliğinden yaratılan yapı, kendi ihtiyaçları doğrultusunda örgütlenen ferdlerin, daha açık bir ifade ile örgütlenme bilincinin üst düzeye çıktığı bireylerin hem kendilerini örgütledikleri hem de öz disiplin bilincinin yayılmasını sağlamaya çalışan bir topluluktur.

Devam edecek...

* Ece Ayhan'a tekrar teşekkür ediyoruz.

** Çünkü bu sorular, soran'un vahametini göstermek için, özellikle yazılmıştır. tam amı gerçekdir ve bazı sohbetlerde kulaklarımızı inanmadığımız anlarda, hallerine çok üzülürüz Stalinist, Troçkist ve -inanmazsınız belki ama- "anarşist" ferdler tarafından kullanılmıslardır.

HER ŞEY HERKESİNDİR!

Evet, her şey herkesindir! Erkek ya da kadın, bu bütüne kattığı emek payı ölçüsünde, herkesin ortak çabasıyla üretilen bütünden kendi payını alabilir. Ve alınan bu pay, herkesin hoşnut olmasını, bolluk içinde olmasını sağlayacaktır.

P.A. Kropotkin

I

İlk insanın, çakmaktaşının ucunu sivrilterek ilk silahı yapmasının, bu silahla ilk av ürünlerini elde etmesinin, ölürken de çocuklarına uygun bir kaya kovuğu, kaba yontulmuş birkaç kap kaşakla; anlayamadığı, korktuğu, acınası varlığını sürdürebilmek için müthiş bir mücadeleye giriştiği uçsuz bucaksız bir doğa bırakmasının üzerinden çok zaman geçti.

Ama o zamandan bu günlere uzanan ve binlerce yıl süren çok uzun yol boyunca insanoğlunun muazzam bir birikimi

Sahibi olduğumuz şeyleri bunlardan yoksun olanlarla bölüşmemiz gerektiğine dair tarih boyunca ne güzel sözler edilmiştir! Ama kim ki bu güzel sözleri hayata geçirmeye kalkmıştır, derhal yüz geri etmiş ve bütün bu yüce duyguların hayatta değil yalnızca şiirsel yapıtlarda güzel durduğunu söylemiştir.

Toprağı temizledi, bataklığı kuruttu, ormanı kesti, yollar açtı, yaptı, yarattı, gözledi, akıl yürüttü, pek çok karmaşık araç gereç yaptı, doğanın bağrından sırlarını söküp çıkardı, buharı denetimi altına aldı. Bugün, uygar dünyada gözlerini açan bir bebek, dünyaya geldiği anda, kendinden önce yaşayan ve çalışanlarca oluşturulmuş, biriktirilmiş muazzam bir sermayenin sahibi oluyor. Ve bu sermaye ona, kendinden öncekilerin emeğiyle birleştirdiği kendi emeğinin de yardımıyla, "Bin Bir Gece Masalları"ndaki göz kamaştırıcı Doğu hazinelerinin bile yanında sönük kalacağı büyüklükte bir zenginliğe sahip olma olanağı sunuyor.

Temizlenip sürülmüş toprağın, insanlığın gereksindiğinden de bol bir hasat vermek için beklediği tek şey, akılcı bir emekle iyi cins bir tohumun bağrına bırakılmasıdır. Tarımsal işlerle ilgili en mükemmel araç gereçler yapılmış, yaratılmış bulunuyor. Amerika'nın bakır bozkırlarında yüz kişi, makinelerin de yardımıyla, birkaç ay içinde, on bin kişiye bir yıl boyunca yetecek buğdayı üretebilmektedir. İki üç kat fazla ürün almak isteyen biri ise her bitkiye özel bakım uygulayarak, küçük bir toprak parçasından bile akıl almaz ürün elde edebilir. Geçmişte bir avcının kendini ve ailesini besleyebilmek için yüzlerce kilometre karelik bir alana ihtiyacı varken, günümüzün eğitilmiş insanı bunun on binde biri kadar bir alandan aynı şeyleri sağlayabiliyor, hem de çok daha az

biremekle ve riskle.

İklim bu konuda engel değil. Güneş ışığı yeterli değilse, yapay ısıtılığa başvuran insanoğlu; büyümeyi hızlandırmak için bir gün ılk da üretmeyi başaracaktır. İçinden sıcak su geçen dökme demir borular ve cam duvarlar aracılığıyla, aynı toprak parçasından açık havada olduğundan on kat daha fazla ürün alınabilmektedir.

Hele sanayi alanında ulaşılan başarılar çok daha çarpıcı. Üç dört kuşak insanın çabasının ürünü olan ve çoğunun buluşcusu belli olmayan günümüz makinelerinin yardımıyla, yüz kişi, on bin aileye iki-üç yıl yetecek giysiyi dikiyor. Gerekli donanımları olan bir kömür ocağında yüz kişi bir yıl içinde on bin aileyi en çetin kışlarda bile ısıtabilecek

miktarda kömür elde edebiliyor. Daha geçenlerde, 1889 yılında, Fransız devriminin yüzüncü yıldönümü dolayısıyla açılan ser-

gide, birkaç ay içinde Paris'e yeni bir Paris eklendiğini hayretler içinde göremedik mi? Üstelik bu iş gerçekleştirilirken Fransız halkının işine gücüne gidip gelmesine hiç engel olunmamış, en ufak bir rahatsızlık yaratılmamıştı.

Gerek sanayide, gerek tarımda, gerekse genel olarak tüm toplumsal yapılanmamızda, atalarımızın emeklerinin ürünlerinden çokça yararlanabildiğimiz söyleyemeyiz de, emrimizde olan demir ve çelik yardımcılarımız sayesinde insanlığın büyük bir zenginliğe, lükse kavuşabileceğini tam bir inançla söyleyebiliriz.

Evet, zenginiz; hatta düşündüğümüzden de zenginiz; sahip olduğumuz şeylerle zenginiz, bu bir; ikincisi, çağdaş bilim ve teknolojinin yardımıyla geliştirebileceğimiz şeylerle zenginiz. Hele, bilim ve teknoloji alanındaki bilgi birikimimizi herkesin refahı için kullanırsak, topraktan da, sanayi ve manüfaktür üretiminden de elde edeceğimiz ürün miktarıyla akıllara durgunluk verecek denli zenginiz.

II

Eğitilmiş insanların çok zengin oldukları tartışılmaz bir gerçek olduğu halde, çevremizde bu denli yoksulluğun hüküm sürmesine ne demeli? Halk yığınlarını alıktıran bu ağır çalışma koşulları neyin nes? Hatta doğru dürüst bir geliri olan işçide bile, geçmişten tevaris ettiği bunca zenginliğin orta-

sında, günde birkaç saat çalışma karşılığında herkese bol bol yetecek ürün verebilecek bunca güçlü üretim araçlarıyla donanmışken, yarınına bu güvensizlik nereden geliyor? Sosyalistler bu çelişkiyi açıklayalı çok oldu; bilimin her dalından aldıkları kanıtlara dayanarak açıklamalarını her gün yinelemeyi sürdürüyorlar. Bu anlaşılmasa gibi görünen tuhaf çelişkinin nedeni şudur: Üretim için gerekli olan her şey; toprak, maden ocakları, makineler, iletişim, besinler, ev, eğitim, bilgi... bütün bunlar ve başkaları, insanoğlunun doğanın güçlerini alt etmeyi öğrendiğinden bu yana, soygunlardan, sürgünlerden, savaşlardan, cehalet ve zorbalıktan ibaret olan uzun geçmiş boyunca- bir avuç insan tarafından gasp edilmiştir.

Bu tuhaf çelişkiye neden mi arıyorsunuz, saymakla tükenmez: Bu bir avuç insan, geçmişte edindiklerini öne sürdükleri bir hakla, elde edilen ürünlerin en az üçte ikisine el koymakta, sonra da bunu en anlamsız biçimde savarmakta, delice tüketmektedirler. Bir başka neden: Bu baylar halkı o hale getirdiler ki, fabrikalarında, topraklarında, madenlerinde -aslan payı kendilerinde olmak üzere- lütfedip işçilerin çalışmasına izin vermeseler, işçi de köylü de bir ay, hatta çoğu kez bir hafta yaşamaya yetecek geçim imkânlarından yoksundur. Son bir neden olarak da şunu kaydedelim: Bu baylar işçiyi herkes için gerekli olan şeyleri değil, kendilerine en fazla kazancı sağlayacak şeyleri üretmeye zorlamak tadır. Esasen sosyalizmin özü de bu sayılan olguların açıklığı kavuşturulmasıyla ilgilidir...

...Ormanları

zararlılardan

temizlemek,

bataklıkları

kurutmak

yollar aç-

mak, ırmak-

lar üzerine

barajlar kurmak için binlerce yıl boyunca milyonlarca insan çalıştı. Avrupa'da işlediğimiz her karış toprak kuşakların alın teriyle sulandı, her karış yol angarya emeğinin uzun tarihine, halkların kan teri içinde kalmasına ve dayanılmaz acılara tanıklık etti. Demiryollarının her kilometresi ve dağların bağrında açılan tünellerin her metresi insan kanından kendi paylarına düşeni aldı.

Maden ocaklarının duvarlarında kazma izleri hâlâ taptaze duruyor...

...Birbirlerine demiryollarıyla, su yollarıyla bağlanmış kentler, geçmişte yüzyıllarca ortak yaşamları olmuş bir organizma gibiler. Gidin bu kentleri kazın, birbiri üzerine katmanlaşmış yollar, evler, tiyatrolar, arenalar, kitaplıklar bulacaksınız. Tarihlerini ara-

tırdığınızda her kentte uygarlığın, sanayinin, kültürün, yani o kentin ruhunun nasıl yavaş yavaş geliştiğini ve bütün bunların, kent şimdiki kent olana dek üzerinden gelip geçen bütün insanların işbirliğiyle gerçekleştiğini göreceksiniz...

...Milyonlarca insan bunca övündüğümüz ve adına uygarlık dediğimiz şeyi yaratmak için çaba harcadı. Yeryüzünün dört köşesine dağılmış başka milyonlarca insan ise bu uygarlığı yaşatmak için şu anda çaba harcıyor. Bu çabalar olmasaydı, 50 yıl sonra bugün övünç kaynağımız olan her şey bir çöp yığınınına dönüşürdü.

Hatta fikirler, mucitlerin dehaları bile kolektif olgulardır, geçmişin ve bugünün ortak ürünleridir. Binlerce yazar, ozan, bilim adamı bilgiyi, bilimi elde etmek, yayınlamak, önmek, yüzyılların mucizelerini borçlu olduğumuz bilimsel düşünce atmosferini yaratılabilmek için yüzyıllarca çaba harcadılar. Ama burada, bütün bu binlerce bilgin, yazar, ozan, filozof, mucit ve bin, geçmiş yüzyılların emeğinin ürünü olduklarını unutmamak gerekiyor. Sormak gerekir: Her türden binlerce işçi ve zanaatkar değilse, yaşamları boyunca onları hem fiziksel, hem de ahlaki anlamda besleyen, ayakta tutan kimdi? Kendilerini kışatan ortamdaki sıyrılmalarını sağlayan dürtüyü, itkiyi nereden aldılar? ...Bir tek şunu düşünün yeter: Eğer Watt, Soho'da, kendisinin kuramını bakır ve demirle hayata geçirecek, makinesini en ufak parçalarına dek yapıp çatarak mükemmel bir hale getirecek ve makinesinin içindeki azgın buharı uslu atlara çevirerek çağımız

endüstrisinin

kalbi haline

getirecek ye-

tenekli işçiler

bulamasaydı,

su ve ısınma

arasında-

ki ilişkiye

dayanan bu yasayı bilemeden, dolayısıyla da şu içinde yaşadığımız teknolojik çahlanışı gerçekleştirmeden daha kaç on yıl geçirebilirdik!

Hangi makinenin geçmişini kurcalarsanız kurcalayın, hep benzer bir öykü bulursunuz: Bitmek tükenmek bilmeyen uykusuz geceler, yoksulluklar, yoksunluklar, hayal kırıklıkları, kaç kuşağa yayılmış isimsiz işçilerin ilk buluşa yaptıkları damla damla katkılar, küçük ayrıntılardaki -olmadı mı en önemli fikri bile fikir düzeyinde bırakacak, hayata geçirilmesine engel olacak- küçük düzeltmeler... Aslında her yeni buluş bir sentezdir, yani mekanik ve endüstri denen enginlikten o buluşun öncülü olan başka buluşların toplamıdır.

Bilim ve endüstri, bilgi ve uygulama, icat ve bunun yeni icatlara uzanan bir yol olarak pratiğe geçirilmesi, kafa emeği ve el emeği, düşünce ve maddi emeğin ürünü... Bütün bunlar kendi aralarında birbirleriyle ilintili kavramlardır. Her icadın, her ileri adımın, insanlığın varlığını her büyütiğün temelleri, geçmişteki ve şimdideki kafa ve kol emeği toplamının içlerine uzanır.

Mademki bu böyle, o halde bu göz kamaştırıcı toplamın minnacık bir parçası üzerinde bile hak iddia edilebilir, "Bu benimdir, sizin değil" diyebilmek mümkün müdür?

III

Öte yandan, insanlık tarihi içinde yüzlerce yıl boyunca, insana üretme ve üretici gücünü artırma imkânı sağlayan her şeye bir avuç insan tarafından el konulmuştur. Bir gün belki bu el koyma işinin nasıl olduğunu anlatırız; şimdilik bu olguya değinmiş olmak ve sonuçlarının ne olduğunu tartışmakla yetindim.

Bugün, değeri, sürekli artan nüfusun gereksinimleriyle belirlenen toprak, halkın onu işlemesine -çağdaş istelere uygun bir biçimde ve gereğince işlemesine- engel olan bir azınlığın elindedir. Maden ocakları genellikle birkaç kuşağın emeğiyle oluşmuştur, çevrelerinde sanyay ve nüfus gelişmiştir, bu nedenle de değerleri her zaman yüksektir... İşte bu ocaklar bile bir ya da birkaç kişiye ait olabilmektedir. Bu birkaç kişi, ocaklarından çıkarılan kömürün fiyatını yükseltebilmek için kömür üretimini kısıtlamakta, hatta sermayelerini değerlendirecekleri daha elverişli bir alan bulduklarında, elverişli fırsatları yakaladıklarında tümüyle durdurabilmektedirler. Makineler de birkaç kişinin mülkiyetindedir; hatta yapılan ilk aracın, üç kuşak işçinin katkılarıyla mükemmelleştirildiği tartışmasız bir kesinlikle kabul edilen makineler için bile böyledir bu. Yüz sene önce dantel kumaş dokumak için buhar makinesini bulan adamın torunları çıkıp Basile'ye ya da Nottingham'a gelseler ve makineler üzerinde hak iddia etseler, "Defolup gidin, nereden sizin oluyor bu makineler!" derler. Zorla el koymaya çalışırlarsa makinelerine, topa tutar patronlar onları...

...Toplumu bu abuk düzenden dolayı hayata atılan bir işçi çocuğu ne işleyebileceği bir toprak, ne başında çalışabileceği bir makine bulabilir; onun payına düşen bir efendinin yanına girip çalışmak, işgücünü boğaz tokluğuna karşılığında satmaktır. Oysa onun babası ve dedesidir, bataklığı kurutup o toprağı tarla yapan; o makineleri bugünkü verimli haline getirip o fabrikaları kuran, toprağı kazıp o ocakları açan... Güçlerinin son kertesine dek çalışıp bütün bu varları var eden hep onlardır; onlardan daha fazla veren bir başkası daha yoktur! Öte yandan bu işçi çocuğu, soysu bitmiş son yabanıl hayvandan daha yoksul bir durumda dünyaya gelmiştir. Toprağı işlemesine bir tek koşulla izin verilir: Elde ettiği ürünün dört-

te birini mal sahibine, diğer dörtte birini ise hükümete ve tüccar, demiryolu hissedarı vb. gibi her türden gereksiz birtakım araçlara vermek zorundadır. Devletin, kapitalistin, toprak sahibinin ve araçların el koydukları bu pay yıldan yıla daha da artarken, toprağı asil işleyene, yaptığı işi kolaylaştıracak, daha çok ürün almasını sağlayacak bir payın düşmesi pek seyrek gerçekleşen bir olaydır.

Sanayide çalışmak istese eğer, büyük çalış derler, -o da her zaman değil- ama emeğinin kar-

şılığı olarak var ettiği ürünün fiyatının üçte biri, dörtte biri ücrete çalışmak koşuluyla; çünkü geri kalan üçte ikilik, dörtte üçlük pay yasaların makine, işletme ya da mağaza sahibi olarak kabul ettiği kişilere gider. Biz, ürünün dörtte birini kendisine vermeme halinde köylünün toprağı işlemesine izin vermeyen Ortaçağ baronunun karşısına dikilip güdüyoruz... Her şey ya patronların, ya toprak sahiplerinin, işçiye kalansa, ya onların dayattığı koşullara boyun eğmek, ya da aklıktan olmak!...

...İşçiler, yarattıkları değerleri ücretleriyle satın alamadıkları için, endüstri, kendine dış pazar aramak zorunda kalır ve başka halkların sömürülen sınıflarına yönelir. Böylece Avrupalı her yerde, -Doğu'da, Afrika'da, Mısır'da, Tonkin'de, Kongo'da- kölelerinin sayısını artırmaya çalışır. Ama gittiği her yerde rakiplerle karşılaşır, çünkü o ülkelerde de benzer gelişmeler yaşanmaktadır, bu yüzden, pazar paylaştı, hangi pazara kimin egemen olacağı hesaplaşması nedeniyle bitmez tükenmez savaşlar yaşanır. Doğuyu sahiplenmek için savaş, denizlere egemen olmak için savaş, komşularından gelecek mallar üzerine vergi koymak ve bu konuda dayatabileceği her

türden koşulu dayatmak için savaş, bu tutum ve davranışlara karşı çıkan herkesle savaş! Avrupa'da top sesleri hiç dinmiyor, birbirini adınca kuşaklar yok olup gidiyor, Avrupa devletleri gelişmelerinin üçte birini silahlanmaya ayırıyor... ve biz vergi denen şeyin ne olduğunu, yoksullar için ne anlama geldiğini çok iyi biliyoruz.

Bilim, hiç denemek kadar küçük bir azınlığın ayrıcalığı... Gerçekten de, bir işçinin oğlu on üç yaşında kömür ocağına inmek ya da babasına tarlada yardım etmek zorundaysa eğer, 'herkes için eğitim'den söz edilebilir mümkün müdür! Gün boyu süren ve insanı ahmaklaştıran korkunç ağır bir işten sonra akşam evine bitkin bir şekilde dönen işçi için öğretim sözcüğü ne anlatır? Bu durumda toplum, özgürlük sözcüğünün anlamsızlaştığı, boş bir tınlamadan ibaret olduğu iki düşman kampa bölünmüş demektir. Siyasal özgürlüklerin daha da artırılmasını isteyen köktenci, kısa sürede, özgürlüğün işçiyi uyanıya götürdüğünü fark eder, bu fark edişle

birlikte çark eder ve köktenci inanışlarını bir yana bırakıp, tutucularla birlikte işçiler için olağanüstü cezai tedbirler alınmasına, yani askeri diktatorya ister...

... Sahibi olduğumuz şeyleri bunlardan yoksun olanlarla bölüşmemiz gerektiğine dair tarih boyunca ne güzel sözler edilmiştir! Ama kim ki bu güzel sözleri hayata geçirmeye kalkmıştır, derhal yüz geri etmiş ve bütün bu yüce duyguların hayatta değil yalnızca şiirsel yapıtlarda güzel durduğunu söylemiştir. Yalan, kendine saygı duymak değil, kendini

aşağılamaktır deriz hep, gelgelelim bütün uygar hayat aşağılık bir yalandan başka bir şey değil. Böylece hem kendimiz ikiye bölünmüşüze alıyoruz, hem de çocuklarımıza kendi ellerimizle ikiye bölünmeyi öğretiyoruz. Akıl da ister istemez bu durumun etkisi altında kaldığı için, kendimizi sahte akıl yürütmelerle, sofizmle yatıştırırmaya çalışıyoruz. İkiye bölünmüş ve sofizm uygar insanın ikinci doğası olmuş durumda.

Ama toplum böyle yaşayamaz. İnsanoğlu ya doğru yola dönecek, ya da yok olacak.

Böylece, zenginliklerin bir avuç azınlık tarafından ele geçirilmesi basit gerçeğinin, toplumsal yaşamın bütününü yansıttığını görmüş oluyoruz. Antik dönemde pek çok devletin başına geldiği gibi, yok olma tehdidiyle karşı karşıya bulunan günümüz insan toplumu, nasıl ki üretim araçları tüm halkların ortak çabasıyla var edilmişse, bunların mülkiyetlerinin de herkese, tüm halklara ait olması gerektiği ana ilkesine dönmelidir. Üretim araçlarının özel ellerde bulunması hem adaletsizdir, hem de yararsız. Herkesin her şeye ihtiyacı olduğu için her şey herkese aittir, herkes bunların üretiminde gücü oranında çalışmıştır ve bugün üretilmekte olan zenginliklerde herkesin payının ne kadar olduğunu saptamanın fiziksel bir imkânı bulunmamaktadır.

Her şey herkesindir! İşte on dokuzuncu yüzyılın yarattığı dev bir araç kütlesi duruyor önümüzde! İşte, makine adını verdiğimiz, bizim için kesen, doğrayan, eğiren, dokuyan, bölen, ayırtan, yeniden hammaddeye dönüştüren... kucası çağımızın tüm mucizelerini gerçekleştiren makine adını verdiğimiz demirden köleler! Hiç kimsenin bu makinelerden bir tekine bile sahip olma ve "Bu benimdir, benim bu makinemi kullanabilmek için, onunla ürettiğiniz her ürün için bana haraç vereceksiniz" deme hakkı yoktur; tıpkı bir ortaçağ derebeyinin köylüye, "Şu tepelerle, şu çayırılık, şu mera benimdir, ve sen buralardan kaldırdığın tahıldan, ottan bana şu kadar pay vereceksin" demeye hakkı olmadığı gibi.

Evet, her şey herkesindir! Erkek ya da kadın, bu bütine kattığı emek payı ölçüsünde, herkesin ortak çabasıyla üretilen bütünden kendi payını alabilir. Ve alınan bu pay, herkesin hoşnut olmasını, bolluk içinde olmasını sağlayacaktır. Bizim, "çalışma hakkı", ya da "herkesin emeğinin ürünü kendine" türünden dumanlı, belirsiz formüllere karnımız tok! Bizim talebimiz refah hakkıdır... herkes için refahtır...

P.A. KROPOTKIN

9 Aralık 1842-Aleksei Kropotkin ve Yekaterina Nikolaevna'nın 4. çocuğu-babasının soyluluğundan dolayı bir prens-olarak dünyaya geldi. / 1856-Alexander harp okuluna katılır.

1862-Sibirya'ya götti.

1864-Şubat'ta Irkutsk'a varınca, farklı yerlerde yayımlanan makaleleri ile hükümeti eleştirmeye başladı. Mançurya'nın coğrafik araştırmasına katıldı.

1865-Kendisini tamamen coğrafi araştırmalara adanmış. Bu çalışmalarını coğrafya topluluğu içinde ün kazanmasına neden oldu.

1866-Ordudan ayrıldı. Kendini J.S. Mill, Renan, Herzen ve Proudhon'un çalışmalarını okumaya verdi.

1871-Babası öldü. İmparatorluk Coğrafya Topluluğu sekreterlik görevini reddetti. İşçi hareketleri hakkında daha çok şey öğrenmek için yurtdışına seyahat etmeye karar verdi.

1872-Zürich'de Enternasyonal'in yerel şubesi-ne üye oldu. Jura Federasyonundan haberdar olunca merkezi ziyarette gitti.

1873-Hem polisten sakınmak, hem de kendisini (hedef kütlesi olan) köylülerle daha ilgili kılmak için, genellikle kendini Borodin adında bir köylü olarak gizledi.

1874-Prens Peter Kropotkin olarak değil de, anarşist köylü Borodin olarak tutuklandı. Ayrıntılı bir şekilde sorgulandı, fakat herhangi bir bilgi vermedi reddetti. Peter ve Paul Kalesi'nde hapsedildi.

1877-Paul Brousse'le birlikte Paris Komününü anma amacı ile 18 Mart'ta Bern'de bir gösteri organize ettiler. Polisin vahşi tutumu işçiler üzerinde büyük bir etki yarattı.

1878-Ağustos'ta Jura Federasyonu'na ilk siyasi programını geliştirdi. Federasyonun yıllık toplantısında Guillaume ve Bakunin'in yoklukları doldurmayı amaçlı Programı dört kısımdan oluşuyordu: 1)Kolektivizm 2)devletin yadsınması 3)toplumsal devrim ve kapitalizmin sona erdirilmesinin kabulü 4)devletle sona erdirilmenin aracı olarak eylem (şiddet kullanımı) propagandasının kabulü.

1881-Londra'da toplanan Uluslararası Anarşist Kongresi'ne katıldı! Kongre'de, şiddet kullanımını devrimin ateşlemede bir araç olarak kullanma fikirlerini açıkladı. La Revolt'e çıkarmaya başladı.

1882-Yılın büyük kısmında Newcastle'ın Chronicle'inde makaleler yazdı.Ekim'de Fransız şehri Thonon'a gitti. Ne yazık ki, anarşist olarak onu onun önünde gitmekle yetdi. İki ay sonra tutuklanarak, (artık varolmayan) Enternasyonal'le olan ilişkileri nedeniyle beş yıl hapse mahkum edildi.

1886-Fransız hükümeti onun ülke dışında olmasının daha az tehlikeli olacağına karar verdi ve en kısa zamanda ülkeyi terk etmek koşulu ile serbest bırakıldı.

1890'lar-İngiltere'deki popüleritesi zirveye ulaştı. 1896 güzünde, La Revolt'u tekrar çıkarmak amacı ile çalışmak üzere Fransa'ya davet edildi. 1897'de Brüksel'de Bilim Tarihçesi Cemiyeti adına Kanada'ya davet edildi. Kanada'yı ziyaretinden sonra devlet vererek ABD'ye döndü. Bir çok devrimci yayın için devamı yazmasının yanı sıra, üç ayrı kitap üzerinde de çalışmaları devam ediyordu: Tarlalar, Fabrikalar ve Atölyeler; Karşılıklı Yardımlaşma ve Ahlak.

1902-Rus anarşist dergi Khebl'e i volia'nın çıkmasına yardım etti.

1914-I. Dünya Savaşı'na karşı aldığı tavır oldukça açıktı. Tüm ülkelerin Almanya'ya karşı birleşmesini savunuyordu. Onun için, Almanya'ya karşı savaş devlete karşı savaş demekti.

1917-30 Mayıs 1917'de Peter Petrograd'a vardı. Bu sıralarda bir çok devrimci geri dönüyor olsa da, onun ünlü büyük bir kalabalığın onu karşılamak üzere toplanmasına neden oldu.

1918/20-Hayatının geri kalanını yarım kalmış eserlerini tamamlamakla geçirdi. Bir çok üniversiteden teklifler olsa da, bazılarını sağlığı nedeniyle geri çevirmekte zorunda kaldı.

Avrupa'da yayımlanan bir çok dergi için yazılar yazmaya devam etti. 1920 yılında, sağlığı o derece bozulmuştu ki arkadaşları ile konuşmakta bile güçlük çekiyordu. Bir çok kimse daha sağlıklı bir iklimde, sahip yerlere gitmesi için Rusya'dan ayrılmasını öneriyordu ama o olduğu yerden oldukça memnundu.

8 Şubat 1921-Lenin'in kişisel izni ile anarşistler tarafından büyük bir cenaze töreni düzenlendi.Hapishanedeki anarşistlerden bu törene katılmaları için bir günlük izin verildi. Bu anarşistlerin kitlesel olarak Rusya'daki son bir araya geliş oldu.

TUZLA ÖLMEMEYE DEVAM EDİYOR

Ramazan ÇETİNKAYA, Ramazan AYGÜN ve Emrah VAROL.
Bu ölümlerle beraber tersanede ki ölüm sayısı 107'ye ulaştı.

51

KUM TORBASI MIYIZ?

Sermaye sistemi insalık için her zaman ve her yerde bir kaza ve bir facia olmuştur. Patronlar daha fazla kar ve para kazanabilmek için işçilerin canı pahasına da olsa onları kobay olarak kullanmaktan çekinmiyorlar. Pazartesi günü Gisan tersanesindeki ölümler bunun açık bir göstergesidir. Ağırlık testi yapmak için kum torbası yerine 19 işçinin ağırlık olarak kullanılması ve halatın kopmasıyla gerçekleşen kazanın sonucu; **Ramazan ÇETİNKAYA, Ramazan AYGÜN ve Emrah VAROL'un** ölümü, diğer 12 işçinin de yaralanmasıdır. Bu olayla birlikte tersanede ki ölüm bilançosu 107'ye ulaşmıştır.

Bugün iş sektöründe ölüme terk edilen işçiler birer, ikiye öldürülüyor. Kot taşlamadan, inşaat sektörüne kadar daha birçok iş kolunda çalışan işçiler bugün para hırsıyla gözü dönmüş patronların ölüm laboratuvarlarında çalışmaya devam etmektedirler. Devlet yetkilileri ise bunun üstünü örtmeyi, gündem değiştirmeyi ve patronların sözcüsi olmaya tercih etmekte, işçilerin kanından beslenmeye devam etmektedirler.

Patronlar ve sermaye sistemi için bir kum torbasından, bir güvenlik kemerinden ve bir güvenlik ağından daha da değersiz

Basın metninden...

"İnsan yaşamı hiçe sayılıyor, değersizleştiriliyor. Tuzla haberleri gazetelerde, televizyonlarda bir maç skoru gibi verilir insanların hayatlarına kazınıyor. Bu maçın sonucunda yenilginin tarafı hep işçiler oluyor... Bizler sessiz kaldıkça, tepkimizi sokaklarda, fabrikalarda bizi ölüme terk eden patronların yakalarına yapışmadıkça, örgütlenmedikçe, yaşamlarımızı kum torbaları içine sığdırmaya devam edeceğiz..."

olan bizler, kum torbası olmayı reddettiğimizde ya işten atılırız ya da işten atılma tehdidiyle ölüme mahkum ediliz. İnsan yaşamı hiçe sayılıyor, değersizleştiriliyor. Tuzla haberleri gazetelerde, televizyonlarda bir maç skoru gibi verilir insanların hafızalarına kazınıyor. Bu maçın sonucunda mağlubiyetin ve yenilginin tarafı ise her zaman işçiler oluyor. Galip olan taraf ise hep kendi ceplerini doldurma hırslarıyla patronlar oluyor. Bizler sessiz kaldıkça, tepkimizi sokaklarda, fabrikalarda bizi ölüme terk eden patronların yakalarına yapışmadıkça, örgütlenmedikçe, yaşamlarımızı kum torbaları içine sığdırmaya devam edeceğiz.

Bu bir yazgı değil, seri cinayet! Patronlara ve onları kollayan devlete karşı örgütlenirsek bu yazgıyı değiştirebiliriz. Ekmeğini kazanırken katledilen tüm işçiler ve onların aileleri adına bizim de

canımız acıdı. Kapitalizme ve devlete karşı nefretimiz kat kat daha da arttı. Bu olanları asla unutmayacağız ve unutturmayacağız!
(Ahalî)

Anarşist Blok Katillerin Peşinde...

DERELERİN KARDEŞLİĞİ

Vadilerinin yok olmasını istemeyen binlerce kişi; binlerce damla olarak Çayeli'nde aktı.

51

Platformun Açıklamasından...

Bölgeimizde yer alan Derelerin yağma edilmesine, bölgenin doğal ve ekolojik yapısının değişmesine yol açacak yanlış yatırımlar olan HES'lere ve derelerine sahip çıkmak için bir araya gelen bizler "Çevrecilerin Danışkası olan" Sayın Başbakanın açıklamalarına katılmadığımızı tüm kamuoyuna bildiririz...40-50 kişilik işsiz

güçsüz insanların toplulukları olarak ilan etmekte ve bir şey bilmeden halkı kandırma ya çalıştırmamızı söyleyerek kamuoyunda bizleri küçük düşürmeye çalışmaktadır... Sayın Başbakan ülkeyi işsizler cenneti haline getirdiği için her mücadele edeni işsiz güçsüz olarak görmektedir. "Çevrecilerin Danışkası olan" Başbakan bilmektedir ki, bilmektedirler

Artık yeterli: Derelerimiz özgür olacak...

Basın metninden...

Bu açıklamaların bir başka boyutunu da UÇK Başkanı (Hayalî Çay İhracatından yargılanan ve Mahkemesi devam eden) AKP Milletvekili'nde aynı küçümser ifadeyle yapmış ve hatta Vatan Hainliğine varan suçlamalar getirmiştir. ...40-50 kişidir diye küçümsemedikleri topluluklardan bile bu kadar korkulması aslında ne kadar büyük bir suç işlediklerinin ve yanlış yolda olduklarının bilinci içinde olduklarını göstermektedir....Bu dereler için mücadele edenler bu derelerin çocuklarıdır. Aynı hırsı, inancı ve gözü pekliği gösterirler...

ki Derelerin Kardeşliği Platformu gücünü kendi derelerinden almaktadır... Her şeyden önce bilinmelidir ki, biz enerjiye

karşı değiliz. Biz niye elektriğe karşı çıkalım? Niye Aydınlanmaktan korkalım? Bizim söylediğimiz çok açık ve sabit bir gerçekliktir... İnsanların nefes alacağı, doğanın bir parçası olduklarını hissedecekleri bir yerleri kalsın. Her yeri ve her şeyi "paraya" ve "ranta" çevirmeyin. Her tarafı talan ediyorsunuz bırakın buralar biz sıradan kıt kanaat geçinen insanlara kalsın... Binlerce yıldır, çevrelerine ve bize hayat vererek akan bu dereleri yok etmeyin... Yapılan hesaplamalarla ulusal elektrik sistemine %04 veya %018 katkı yapacağı belirlenen bu yatırımlarla mı Türkiye elektriksiz kalmaktan kurtulacak? Yani Başbakan buna mı inanmamızı istiyor? ...Dünya'nın 200 ekolojik bölgesinden birisi olan Fırtına vadisini bu küçük yüzdeler için niye yok etmeye çalışıyorsunuz?... Niye bu bölgede ÇED

gökhan
korkusuz

YETENEK(Lİ-SİZ)LER

Her yıl ağustos ayı sonuyla eylül ayı başlarında, farklı üniversiteler tarafından, binlerce kişinin umudunu bağladığı bir sınav yapılıyor: **Yetenek sınavları**. Güzel sanatlar fakülteleri ve konservatuvar bünyesindeki bölümlerde açılan sınavlarda, belirlenen **ÖSS** baraj puanını geçip, başvurumuzu yapıyorsunuz. **ÖSS** için söylenen, geleceğini üç saatte belirleme durumu, bu sınavlarda iki-üç dakikaya kadar düşebilir. **Yaza genelde gümeye** ve karşınızda oturmakla size lütfat bulunduğunu her hâliyle belli eden **bir jüri** seyrediyor sizi. Yıllarca çeşitli okulların yetenek sınavlarına girip, **bir jüri** tarafından, sınav sisteminin eleştirildiği için kovulmuş biri olarak söylüyor bunu. Her sınavda olduğu gibi **sınavı saygı bekleniyor**. Bütün dikkatinizi ve **yeteneğinizi** toparlamanız ve ortaya dökmemiz gerekiyor. Bazı okullarda kontenjanın on, bazılarında elli katı kadar başvuru oluyor. Basamak basamak ilerleyen **sınavlarda**, basamakların geçmeleri, adları listelere yazılarak duyuruluyorlar. Ve tüm sınav sonunda son liste asıldığında, listede adı olanlar, yeteneklerine yetenek katmak için okula girenler, **"yeteneksizler"** in bazıları umutlarını bir dahaki seneye erteliyor, bazıları vaz cayıyor. Dördüncü sene girdiği sınavda **listede adı olan yeteneksizlerden** biri olarak bunu da çok görürüm.

Listede adı olmayan **"yeteneksizler"** için hiç kimse bir açıklama yapma zahmetinde de bulunmaz. **"Yeteneksizler"** bir sürü soru işaretleriyle ayrılırlar adlarını yazmadığı listelerin önünden. Yeterince iyi hazırlanmadıkları için mi, gerçekten yeteneksiz oldukları için mi, yoksa **salak** olup da farkında olmadıkları için mi kazanamamışlardır? Akıllı jüri üleri oluşturanların hepsi **saygı birer akademisyen ve sanatçı** oldukları için bu sorulardan daha önemli işleri vardır ilgilenecek.

Bir de sürekli torpilden bahsedilir. Genelde adları listede olmayanlar bahseder. **Bir önceki yılın "yeteneksizleri"** sonraki yıl **listede adlarını** görünce, artık böyle bir şeyi **dillendirmez** elarlar. Okudukları okul en iyisi, hocaları en dürüstleridir. Bir okulun yetenek sınavında birazda gördüğüm için hepsinde olmasa da bu sınavlarda **torpil** olduğunu da biliyorum.

Yetenek sınavları en dramatiktir sınavların. Bilgisayarlı sistemlerin değil, etten kemikten sistemlerin sınavlarıdır. Daha zordur bu yüzden. Şan sınavına giriyorsanız her farkı söyleyemezsiniz. **Her şeyi çizemezsiniz** her okulun resim sınavında. Her okulda her oyundan **tiradlar** oynama mısınız. O okulun, o jürinin bakış açısına, beğenilerine aykırı olmaması gerekir. Bu yönüyle birçok okulun sınavı, sistemin sınavlarının, o sınavları hazırlayanların sistemleri de sistemin kendisinin birebir kopyasıdır. **Kendi sistemlerinin** ve çizdikleri çerçevenin dışına çıkılmasına taham mülleri yoktur. Kapıları rahatlıkla yüzünüze kapatırlar. O kapıların kapanmaması için, her sınav için farklı bir şekle **burun**meniz gerekir. Böylece kendinizden uzaklaşırsınız. **Sistemin varlığını** sürdürecek bireyler oluşturmaya amaçlar bütün sınavlar. Bu sınavlar da otoriteye hizmet eden sınav zincirinin bir parçasıdır. Bunca sınav içerisinde en dramatiğinin yetenek sınavları olması ise bunların **sanat sınavları** olmasıdır. **Hayal gücüne**, duyguya ve yaratma dayanan bu sınavlara bile, bu derece otoritenin simiği olması, ne şekilde olursa olsun otoritelerin bizler için hiçbir yerde hiçbir şekilde yaşam bırakmadığını göstermektedir.

Geçtiğimiz yılın sonunda ve bu yılın başında yapılıyor bu seneki yetenek sınavları da. Herkes **birliklerini** ve **yeteneklerini** göstermeye çalışıyor. **Yetenekliler**, şartlara uyanlar, **"saygılı"** olanlar, bazı, **torpil** adlarını göreceklere listelerde. **"Yeteneksiz"** olanlar ise başka listelere saklayacakları umutlarını. Ya da vaz cayacaklar. Yetenek sınavıyla girdiği bir okulda okuyan biri olarak verebileceğim tek tavsiye, sınavlarda ya da okula girdikten sonra en az acı ve **hayal kırıklığı** için bu sınavlara ve okullara, o sınav ve okulların ne olduklarının farkında olarak girmesinin en iyi olacaktır.

raporu alınmasını gerekliliğini ortadan kaldırdınız?... Başbakan diyor ki, "Yaradıcı severim yaradılardan ötürü" Peki bu doğa, dereler, denizler bu dünya kimin eseridir?... Ağaçları kesin, dereleri kurutun, denizleri yok edin, her şeyi talan edin yağma edin mi demektedir?

Doğayı korumak gibi bir zorunluluğumuz yok mudur?... Çünkü bilinmelidir ki bu olay bir "Su olayıdır". "Su" artık paraya dönüştürülebilir bir mal haline dönüşmüştür. Artık yeni rant kapısı odur. Bu bölgede yapılanlar su savaşlarının ilk hamlesidir. (Ahalî)

Elektrik adı altında ilk işgaller yapılmaktadır.

Asıl amaç Karadeniz'in, Karadenizli'nin suyuna sahip çıkmaktır.

"ŞÖVALYE DEĞİLİM, YANLIŞ ANLAMAYIN"

Ahali gazetesi Vicdani Red röportajlarına kaldığı yerden devam ediyor. Bu sayımızda Vicdani Reddini 2005 yılında İzmir'de açığıklayan Yahsan Çatak'la görüştük. Tanıdığımız dostumuzu biraz daha yakından tanıdık.

Röportaj

AHALİ/Yort Savul

Ahali: İki sayıdır vicdani retçileri tanıtıyoruz. Her sayıda bir vicdani retçiyle röportaj yapıyoruz. İlk olarak hassas bir soruyla başlayalım. Sen vicdani retçisin asker kaçağı mısın?

Benim asker kaçağı olmadığım net. Vicdani retçi olarak da yola çıkmıyorum. Salt olarak vicdani reddi dile getirmek bir noktada duraklamaktır. Ben vicdani reddi askere gitmemek olarak adlandırıyorum. Sorun askere gidip gitmemek değil aslında sorun militarist yapının, insanlığa ve doğaya bela oluşuna karşı bireyin bir duruşu olarak ele alıyorum. Vicdani reddi işte bu belaya karşı bir duruş olarak ele alıyorum. Aslında vicdani retle ilgili benim okuduğum çok bir şey yok.

Ahali: Nasıl yani?

Yani vicdani reddin tarihsel gelişimi hakkında pek bir fikre sahip değilim. Bir şeyleri sorgulayarak yola çıktığımda, kendimde bir eksiklik hissediyordum. Mahalifim, uzun yıllar politik mücadele içerisinde yaşadım. Yaptığım bu şeyleridüşündüğümde kendimde bir eksiklik hissettim. Bunun adı ne oldu vicdani ret oldu. Bunun genelinde militarizmi hedef almakta olduğudur.

Ahali:Yani askere gidip gitmemekle ilgili bir sorun değil bizim anladığımız.

Vicdani retçi bir bütünü reddeder. İşin üç noktası olarak bu reddi alıyorum. Sistemin bir kısmını değil hepsini tümünden reddediyorum. Eğer bir vicdani retçi otelde yatamıyorsa ve bundan şikayet ediyorsa reddiyle beraber otelde kalma şansını da atar. Bana bir kimlik verilmiş TC damgası verilmiş. Bu benim sorunum değil bana bu kimliği verenlerin sorunu. Eğitiliyorlar, 20 yaşına geldiklerinde askere alınıyorlar. Benim sorunun değil bu.

Ahali: Biz de vicdani reddin aslında bir yaşam tarzının reddi olduğu ve bu reddi de militarizmin en fazla kendini gösterdiği alanda yani kendi alanında göstermekle gerçekleştirebileceği

üzerinden zihin çalıştırıyoruz. Bu kadar kendini gösteren bir yapı, ordu karşısında vicdani retçiler kendini yeter kadar gösteriyor mu?

Vicdani retçiler, anladığım kadarıyla öyle çok yakın bir irtibatım da olmadı dıştan baktığım zaman, tutuklananlar da olmuştur vicdani tavrını sürdüren de, ama dediğim gibi, ben seni tanımlıyorum dediğin an iş bittir.

Artık sistemin dışına çıkmak lazım. Artık özgürlük savaşını yapalım. Vicdani retçidir arkadaş bir şeyi ortadan kaldırırken yerine neyi koyuyoruz. Ordular kurmaktan kitleler oluşturmaktan bahsetmiyorum. Ben burada kendime özgürlük savaşçısı demek istiyorum. Bir kahraman değil Bir şövalye değil. Bu da günlük yaşamda bunun karşılığını ortaya koymakla mümkün oluyor. Ordular kurmak, kitleler oluşturmak çözüm değil. Birey olarak savaşını tek başına verme olayı ortaya çıkıyor.

Ahali: Savaş vermekten bahsediyorsun. Cümlelerini öyle kuruyorsun. Sence bu vicdani redle çelişkilili değil mi? Yani vicdani red hani doğrudan şiddetsiz bir dünya kurmak için varya... Bir vicdani retçi olarak bu cümleleri kurmak bir çelişki oluyor mu? Özgürlük savaşçısı derken, kendimi var etme olayı. Birileri beni vatandaş etmiş. Ben bundan sıyrıldığım zaman var olabiliyim. Topla tüfelle verilen bir savaş değil bu. Kendimi var etme savaşı. Bir sözüm var: Bütün tanrıları yok edin. Kendi kendinin tanrısı olman gerekir. Vicdani red yetmiyor. Binlerce asker kaçağı var. Ama sistemle beslenip, sistemle iş işe yaşıyorlar.

Ahali: Türkiye'deki vicdani red hareketi, asker kaçağının daha örgütlü bir halidir, diyebilir miyiz?

Biraz öyledir. Emir komuta-ya gelmeme. Anti totaliter, benim için bir şey ifade etmiyor. Sadece slogan olarak geliyor. Ben bunu yaşamal hale getirmeliyim. Vicdani Red Türkiye'de yetmişe ulaşmış yaklaşık.

Şimdi bunlara baktığında, bireysel bir tutum olarak ortaya çıkıyor. Bu kişinin bireysel tercihidir. Bugün bütün muhalif sistemlere bakınca hem sistem içi hemde sistemden besleniyor. Sen anarşist bir kimlikle ortaya çıktığın vakit antimilitarist ya da vicdani retçi olarak çıkmıyorsun.

Ahali: Yani şöyle bir cümle kursak yanlış olmaz herhalde, kralın işine burnunu sokan sonucuna katlanır.

Barınmak en temel insani ihtiyaç değil midir? Düşün, bir şehirdeyim, sokakta yatacağım. Ölebilirim de sokakta.

Ahali: Yani şunu mu diyorsun, vicdani retçi-

ler vicdani retçi olduktan sonra yaşamlarını ona göre düzenlemeliler? Bir şey dayatılıyor sana. Sen de ona göre yaşamak zorundasın. Karşıtını doğuruyorsun.

Ahali: Bu mücadelede, özgürlük savaşçısı oluyorsun diyorsun. Öyle tanımlanıyor diyorsun.

Evet. Zor, bir baskı aracıysa sen zorla aştıkça yaşıyorsun. Baskı olduğu için özgürlükten bahsediyoruz. Baskılar bizi kuşatan zincirin halkalarıdır tek tek. Sen bunları kestikçe daha da zorlaşıyor. Ben bazen yolda yürürken gezegende yaşayan tek canlı benim gibi geliyor. Yaşam o kadar daralıyor. Bu daralmayı aştıkça özgürleşebiliyorsun.

Ahali: Vicdani red diye bir durum var. Tarihsel bir kavram. Askerlik kurumunun ortaya çıkışından beri var olan bir kavram. Yalnızca zorunlu askerlik değil, gönüllü askerlik sisteminde de var olan bir durum. Bir de total red diye bir kavram var. Sence bu vicdani red, total red diye iki ayrı kavramın olması doğru mu?

Bu konuda bireyin kendi-ne göre ayarlaması olamaz. Bunlar bana göre kalıplara sığdırılmış kavramlardır. Yani red kavramından yola çıkma durumu vardır. Birçok şeyi reddedebilirsin. Militarizmi ret olarak bir duruş sergileyen bir bireyin militarizmin amaçlarını görmesi ve buna karşı duruş sergilerken otoritenin amacının farkında olması gerekiyor. Total reddin antimilitarist bir yapı olarak ortaya çıkması sadece militarizmi hedefleyen bir örgütlenme mi, yoksa bütün otoriteyi hedef alan bir örgütlenme mi? Bu soruya, bu misyonu kendine biçenlere sormak gerekiyor. Ben vicdani ret açıklamamı yaparken anarşist düşünce ve fikirlerin doğrultusunda bunu esas aldım. Militarizmin nasıl bir otoriter güç olduğu hele bu coğrafyada nasıl kutsandığı herkesçe bilinmektedir. Ben anarşistim. Anarşist bir ruh ve düşünceyle gidip askerlik yapmak anarşizmle ne kadar çelişirse, total reddin de salt askeri örgütlemeyi reddedip, bir bütün otorite içerisinde yaşamaya çalışması da total redle o şekilde çelişir. Total ret, vicdani ret hiç fark etmez. Ben anarşistim ve duruşuma böyle

sergileyip bir şeyi hedefliyorum: Sistemi ret. Total reddin örgütlemesini hangi esaslar üzerine aldığını dair tarihsel bir inceleme ve araştırma olmadı. Bu yalnızca bir askeri otoriteye karşı örgütlenme olarak ele alınırsa, benim yanıtlım şudur: Bizi kuşatan otoriteler nelerdir, bunları sorgulamak gerekiyor. Aile, okul, iş vs. Günlük yaşamda gırtlığımızı sıkın, soluk almamıza bile izin vermeyen otorite devlet yapılanması ise ben bütün duruşuma, karşı koyuşuma, isyanımı bu sistemin yıkılmasını hedef alarak yaşamayı esas alıyorum. Bütün canlıların kendilerine

göre yaşam koşulları vardır. Ben de anarşist düşünce ve yaşam biçimi içerisinde kendi yaşam koşullarını buluyorum. Tekrar altını çiziyorum: Ben anarşist fikirlerle antimilitarizmi reddediyorum. Feministler de otoriteye karşı olduklarını söylüyorlar. Otorite karşıtlığı erkek egemenliğini hedef alan mücadele tarzı ezelden beri ediyorsa eğer, erkeği yaratan devletse, erkek egemenliğini karşı olmak yerine devletin varlığına karşı olmak gerekmektedir. Kısaca otorite karşıtlığını kavramlara sıkıştırmamak gerekiyor. Bu temelde yaptığım Bir anarşizm propagandası değildir.

Ahali: Anarşist yaşam biçimi içerisinde kendi yaşam koşullarını bulduğunu söylüyorsun. Bu anarşist yaşam biçimini biraz açıp, örnekleyebilir misin?

Yıllarca politik bir hareket içerisinde de yer aldım. Bu politik hareketi de kendimi de sorgularken kendimle çeliştirdim fark ettim. Özgürlüğün esas alan bir politik mücadele içerisinde yer alırken örneğin, özgürlüğün ne kadar savaştı olduğuna esas alındığını gördüm.

Kim olduğum açığa çıkarken kendimi anarşizmle tanımladım. Özgürlüğün kendini var etme olayı olarak ele alıyorum. Ben kendimi var edebildikçe özgürüm. Beni, özgürlüğümü kısıtlayan her şeyin karşısında da bir savaştım. Başka hangi koşullarda ve düşünce biçiminde özgür olarak kendimi var edebiliriz ki? Günlük yaşamda anarşist yaşam biçimini oluşturma şeklim zora karşı koymaktır. Diğer bir yondan ise sistem dışı kalmak ve bunun için çabalamaktır.

"Kim olduğum açığa çıkarken kendimi anarşizmle tanımladım."

Muzaffer
Mankir

UÇURUMUN KENARINDA

Kafa yormak için fazla vaktiniz olmuyor gazetelere gün için de şöyle bir göz attığınızda. Gündem o kadar hızlı ve o denli iç içe geçmiş ki bir an gazeteden ayrılmış düşündüğünüzde sorgulanmaya değer konular ve bizi bağlamayan gündem arasında müthiş bir uçurumu siz de fark ediyorsunuzdur. **Memleketteki laiklik** elden gidiyor serzenişleri ya da asıl bizi çokça düşünmeye iten yanı başımızdaki **savaş çılgınlığı** yaşamsal anlamda ne kadar birbirine uzaktır düşünmek gerek. **Savaş** üzerine öyle kuvvetli söylemlere sahibiz ki yaptığımız herhangi bir çözümlemeyi reddedeceği sağlıklı bir mantığa rastlamadık daha. Fakat savaş genel anlamda irdelenmek ve söz gelimi **Rusya Gürcistan** arasında devam eden bir savaşı tartışmak arasındaki uçurum yukarıda bahsettiğimiz uzaklığa benzer. Bugün dünyada etkililiğini koruyan ve halen hayatın her alanına etki eden bir devrim yaşıyoruz: İletişim-bilgi devrimi. **Bilgisayar** ıcadından bu yana soğuk savaş dönemi kapsayan bir kitlesel dönüşüm kampanya süreci bu. Ve tabii ki başı çeken **A.B.D.** Dünyanın önde gelen emperyalist devletleri bu geçiş döneminin tamamlanması için teknolojilerine bir finansör ve kaynak arama peşindeler. Düşünün savaş yanı başımızda, şimdi şöyle serbest çağrışımla nelerin yaşanabileceğini düşünelim. **Gürcülerin** arkasındaki güç **A.B.D.** Saakashvili kendi içerisinde bağımsızlığını ilan eden **Güney Osetya** ile çatışıyor, tabii **Rusya'nın** karşı çıkacağını bilerek. Şimdi yakın zamanlı olarak şunların olabileceğini düşünelim: Ruslar bu durum karşısında, **bağımsızlığı** yeni ilan etmiş **Kosova'ya** karşı Surpları sürse, **A.B.D.** alelacele bu karambolden hareketle Kuzey Irak'ta oluşan **ezerk** yönetimi yönlendirip, memleketin güneydoğu bölgesini kapsayan bölgesini iç edip bağımsızlığını ilan etse, bu arada **İsrail beklenen İran saldırısını** gerçekleştirse, Azerbaycan ve Ermenistan arasındaki gerginlik bütün bunlardan dolayı çatışma boyutuna varırsa ki kaçınılmaz bir sonuçtur bu. **Düşünmek** gerekir, diğer dünya savaşlarından kaç kat büyük bir dünya savaşı başlar, kaç milyon insan hayatı mahvolur. Bu tabii ki çok büyük bir kurmaca ve beklenmeyendir ama her tehdit ya da tehdit olasılığı bir sinyal niteliğindedir. Böyle büyük çapta bir savaşa jans veremeyecek olan sadece çatışmaların eş zamanlı olmayışıdır.

Kafkas göçüyle başlayan süreçte **S.S.C.B.'nin** dağılmasından sonra Gürcistan'ın bağımsızlığını ilan eden Abhazya'ya ambargo uygulaması, bölgeye hakim olabilmek için halkını Abhazya'ya göçe teşvik etmesi Rusya'nın **Bağımsız Birleşik Kafkasya** planlarını boşa çıkarmak adına Çeçenistan'ı kırıp geçirmesi Nisan ayında **Rusya'nın bir Gürcü çağıması** düşürmesi etrafıca düşünüldüğünde Gürcistan'ın akitbetinin bu şekilde olabileceğinin sinyalleriydi. Rusya 2 gün içerisinde 2000 kişiyi katletti, olayın bir soykırım olabileceğini iddia etmekte bir beis görmüyorum. Bu **Stalin'in** 30'lu yıllarda 13 milyon mülteciye, Norveç'in tatarlara, Almanya'nın Namibiya'ya uyguladığı şiddettir. **Gürcistan'a** uluslararası güçlerin destek vereceği düşünüldüğünde **Rusya'nın** sorunu olabildiğince hızlı bir biçimde çözmeye çalışması doğaldır. Gürcistan beklediği desteği bulamadı, faka bastı. Devletlerin hastalıklı ilişkileri her zaman birbirinin tekrarı olmuştur. **Emperyalistler** birbirini kapital mantıkla satar, hatırlamak gerek **İr Sovyetler** de füze krizi zamanında Küba'ya satmıştı sadece ideolojik mantıkla mı dersiniz? İşte bahsettiğimiz bu boyutuna derin bir uçurumdur.

Rosa Pazos
Anarşist
transeksüel.
11 Temmuz'da
katledildi.

Katili
heteroseksist
düzen.

sf 1

Açıklamanın Kısaltılmış Metni

Devletler arasında her zaman ve her yerde yaşanan çatışmalar olduğu gibi, yeni Kafkas savaşında dürüstlük ve adalet de olamaz – ancak suç olabilir. Yıllardır körüklenen kor askeri bir yanına neden olmaktadır. Gürcistan'daki Saakashvili rejimi nüfusun 3/2'sinin yoksulluğundan ve ülkenin çimdiye kadar ki en büyük iç huzursuzluklarından sorumludur. Bu her şeyin silinip yok edileceği umuduyla "küçük başarılı bir savaşa" kilitlenme dışında bir yol bulma arzusunun nedeni olmuştur. Rus hükümeti Kafkas'taki hegemonyasını

Savaşın yıkımı ağırdır. Sivillerin ise bu yıkımda hiç bir kıymeti yoktur. (Fotoğrafın nerede çekildiğinin bizim için bir kıymeti yoktur.)

Anarşist Rosa Pazos öldürüldü

11 Temmuz'da anarşist ve transeksüel aktivist Rosa Pazos katledildi.

Seville'deki
CNT-AIT Sendikası
Yerel Federasyonu ve Rosanın
yoldaşlarının açıklaması:

Rosa her zaman bir gün öldürülebileceğini söyledi, ama kimse onu ciddiye almıyordu. Ne yazık ki, gerçekler onun haklı olduğunu gösterdi: bizler onun bir iftayıci tarafından ölü olarak bulunduğu ana akım medyadan dayduk ve ondan hemen sonra Adli Tıp Enstitüsü tarafından gerçekleştirilen otopside ölümüne neden olan şeyin göğsüne saplanan bir bıçak olduğu ortaya çıktı. Bu yüzden bir kovuşturma başladı ve gizli fevke hükümleri verildi. Ailesi de dahil çok az insan

onun yaşamı boyunca gittiği yolu kabul etmiştir ve çok az insan ona dikkat etti, fakat o her zaman transeksüel, anarşist ve hastalıklı olma gibi konularından dolayı toplumun dışlamasıyla karşı

Rosa'nın yoldaşları ve CNT, karşıya kaldı. Rosa kendi yaşamının savaşçısı ola gelmiştir, o kadın olarak tanınma, doğru tıbbi tedavi, sosyal ve profesyonel olarak kabul edilmiş olma, konuşma özgürlüğü ve gizli kalma hakkı için savaşmıştır. Bir çok yıldır, törtörleri, pankartları, protesto eylemleri,

jüriyle karşı karşıya gelme performansı, SAS'ı, polisi ve mahkemeleri alenen suçlaması: çoğu kez onun işten atılmasına, alaya alınmasına neden olmuştur (EFE ajansının ölümünü haber

verirkenki transforbik tavrını da dahil etmeliyiz), ancak tüm bu durumlarda bakmaları gereken yere bakmayan kamusal güçlerin ikiye bölünmüşlüğü ortaya çıkmaktadır. Rosa CNT'ye hiçbir zaman üye olmadı,

kişiliği ve koşulları onu bireysel ve bağımsız olarak eylemeye yöneltti, ama yine de sendikayla işbirliği halinde olmaya yorulmadan devam etti ve her zaman mücadelemize bütün dayanışmasını gösterdi: sessizce, ona karşı ilgi göstermeden, neredeyse meçhul olan Rosa her

zaman destansı mücadeleleri desteklemiştir (Tomares veya Grúa Belediye grevleri gibi) ve o her zaman nerede ve ne zaman olursa olsun emek ve sosyal hadiselere katılmaya çalışırdı.

Seville'deki CNT-AIT Sendikası Yerel Federasyonu'ndan yoldaş Rosa Pazos'u tanıdığımızı kamuya açmak istiyoruz ve ayrıca onun katledilmesi haberlerinden dolayı en derin deşhet duygularımızı da ifade etmek istiyoruz. Bizler Polis'ten ve Adli Kurumlardan onun ölümünden sorumlu olanlardan hesap sormasını ve olayın sağlam bir araştırmasının yapılmasını istiyoruz.

ANARŞİST YOLDAŞ ROSA, SENİ VE MÜCADELENİ ASLA UNUTMAYACAĞIZ. TOPRAĞIN BOL OLSUN.

ORTADOĞU, KAFKASYA, AFRİKA, DOĞU VE BATI HER YERDE SAVAŞ

Eğitim, Bilim ve Teknik İşçiler Federasyonu,
CRAS-IWA'nın açıklaması

Basın metninden...

Saakashvili sadece Putinin askerlerin 9 yıl önce Çeçenya'da yaptıklarını tekrarlamaktadır. Osetya ve Abazya'nın yöneten çevresi bölgede Rusya'nın özel müttefikli rolünü güçlendirmeyi ve aynı zamanda "ulus fikri" ve "insanları kurtarmak" test edilmiş meselesi etrafındaki fakirleştirilmiş nüfusu harekete geçirmeyi amaçlamaktadır. ABD liderleri, Avrupa devletleri ve NATO öte yandan, yakıt kaynaklarına ve ticaret yollarını kontrol altında tutabilmek için Kafkasya'daki Rus rakiplerinin etkisini zayıflatmayı düşünmektedirler. Bu yüzden iktidar, petrol ve gaz için mücadelede dünya karışıklığının son halkasının şahitleri ve kurbanları haline geldik.

korumak için azmetmektedir. Bugün zayıfın yanında oluyormuş gibi davranıyor, ancak ikiye bölünmüşlüğü apaçık ortadadır: aslında, Bu kavga çalışan Gürcü, Osetyalı, Abaza ve Rus halklarına kan ve göz yaşı, sayısız felaket ve yoksulluktan başka bir şey getirmeyecektir. Kurbanların arkadaşlarına ve ailelerine, tepelerinde çatışız bırakılan ve bu savaşın sonucu olarak geçim kaynaklarından edilen insanlara derin duygularımızı derin üzüntülerimizi ifade ediyoruz. Bizler "bizim" hükümetimiz ile birlik ve "ana vatani korumanın" bayrağını dalgalandırmayı talep eden milliyetçi demogojinin etkisi altında kalmamalıyız. Basit insanların esas düşmanı diğer milliyetlerden veya hudutların diğer tarafındaki fakir insanlar değildir. Onların düşmanları tüm kanun koyucular ve patronlar, başkan ve başbakanlar, iş adamları ve iktidarı ve zenginliği arttırma amacı için savaşları yöneten generallerdir. Bizler Rusya,

Osetya, Abazya ve Gürcistan'daki çalışan insanları milliyetçiliğin ve vatanseverliğin yemini yutmamaya ve öfkeyi sınırların her iki tarafındaki yöneticiler ve zenginler üzerine çevirmeye çağırıyoruz.

Rus, Gürcü, Osetik ve Abaza askerleri! Komutanlarınızın emirlerine itaat etmeyin! Silahlarınızı sizi savaşa gönderenlere karşı doğrultun! "Karşınızdaki" askerleri varmayın – onlarla arkadaşlık edin: süngüyü yere saplayın! Geri saflardaki çalışan insanlar! Askeri çabaları sabote edin, savaşa karşı miting ve gösteriler düzenlemek için iş yerlerini terk edin, kendiniz örgütleyin ve savaşa karşı direnişe geçin! Savaşa ve yönetici ve zenginler olan organizatörlerine hayır! Cepheledeki ve hudutların arkasındaki çalışan insanlarla dayanışmaya evet!

Eğitim Bilim ve Teknik İşçiler

Federasyonu
CRAS-IWA

#12← seksüelleri de özgülleştirir.

Çünkü aramızdaki ilişkisi açısından bakınca, biz burada yol alırken onlar orada kalmayacaklar. Zaten böyle bir denklem olursa biz yol alamayacağız. Tabi burada birden çok şey devreye giriyor. Örneğin, daha Kaos GL yokken biz bunları tartışmaya başladığımızda yine DTCF'de şunu da konuşuyorduk. İçinde bulunduğumuz kültürel süreci düşündüğümüzde, erkekliğin ya da kadınlığın değişebileceği, dönüştürüleceği ni söylerken, iyi de ne olacak, sorusu gelebiliyordu. Biz diyoruz ki, mesela heteroseksüel bir erkek içinde doğduğu ve aslında üzerinde bir yük gibi taşıdığı erkekliği sorgulayabilir. Bu sorgulama süreci onun heteroseksüel cinsiyet yöneliminden vazgeçmesini gerektirmez. Sadece aslında erkeklik olarak taşıdığı o yapı nasıl kurulmuş, maddi, manevi ve kültürel süreçte nasıl kurulmuş? İyiye bu ezeli ve ebedi midir? Değişmez mi? Değişir-se, nasıl hep birlikte hepimizin önünü açar? Bunlara cevap arıyorduk bir anda. Bu anlamda genelde bir kimlik mücadelesi var. **Ahali: Bence geyliğin tarihsel bir kurgusu var. Şöyle ki; yazına başladığımda, yazı şekline döndüğünde sadece kimlik değil başka şeyleri de içine katıyor. Politik bir kimlik haline dönüşme iddiası var. Bu açıdan, eşcinselliğin, olmazsa olmazı olan bir kimlik türü mü? Anarşist kimliği gibi örneğin. Bir anarşist militarist olmaz mesela. Eşcinselliğin de böyle olmazsa olmazı var mı?**

Yok, böyle bir şey. Yeryüzünde ne kadar sosyal, kültürel öbekler içerisinde insan çeşitliliği varsa o kadar çeşitli eşcinsel var. Daha doğrusu burada iki ayrım yapmak lazım. Bir eşcinsellikler var. Bir de eşcinsel var. Pek çok hareket, pek çok söz kendini temellendirmek ister. Temellendirmek isterken hiç de gerekmeden yöntemlere başvurulabilir. Bunu Marksistler ve anarşistler de yapar mesela. Örneğin sen buradasın ya da dünyanın herhangi bir yerindesin, geleceğe bakıyorsun ama aynı zamanda mevcut olana düne de bakıyorsun. İki örnek alalım. Bir Spartaküs alalım, bir de Şeyh Bedreddin'i alalım. Bir Marksist ya da bir anarşist bu günden bakarak kendi marksizmini ya da anarşizmini temellendirirken geçmişte de kendi marksizmi ya da anarşizmi üzerinden temellendirebilir. Oysa Spartaküs'ün ya da Şeyh Bedreddin'in otoriteyle ya da merkezi otoriteyle ilişkisini o dönem içerisinde elbette bir süreklilik kurarak tanımlamak var bir de ona etki vermek var. Bu eşcinseller için de geçerli. Şimdi örneğin gey var. Eee gey her zaman vardı. Hayır gey her zaman yoktu. Her zaman olan eşcinsellikti. Gey gey de iki yüz yıllık bir süreç, gey kavramı. Gey kavramı, sanayileşme sonrası, metropolleşme dönemine tekabül ediyor. Metropolleşmeyle beraber geleneksel aile yapısının çözülmesi, kadın ve erkeklerin metropollerde tekil olarak yaşamaya başlaması, metropollerde yeni çalışma sistemi ve yeni kurulan sosyolojilerle yeni ilişkilerin ortaya çıkması, bireylerin gey, lezbiyen vs. olarak tanımlanabilmesi getirdi. Dolayısıyla, papa da geydi, roma imparatoru da geydi

gibi şeyler söylemeye gerek yok. Eşcinsel diyebilirsin. Çünkü eşcinsellik insanın olduğu her dönemde vardı. Sadece yazınları ve adlandırılışları farklıydı. Bilmemne tarihinde Avustralya yerlileri kadın kadına ya da erkek erkeğe ilişkiyi şu şekilde yaşıyor, Osmanlı tarihinde farklı şekilde yaşıyor. Mesele bunu görebilmek aslında. Buradan şunu çıkarabiliriz: Eşcinsellik yani kişinin kendi cinsine dönük olma hali hep vardı. Bu eşcinselliğin yaşanılışı ve adlandırılışı değişiyordu. Bu gün örneğin, geylik diyoruz. İki yüz yıl önce geylik yoktu. Bu Kaos GL için de geçerli. Bizim yaklaşımlarımızda kimlik sınırlayıcılığından öte önemli olan senin eşcinselliği nasıl yaşadığın, nasıl kurduğun önemli. Bu anlamda anarşizmde

olduğu gibi eşcinsel hareketle olmazsa olmaz sınırlaması yapmak pek mümkün olmuyor. Burada ancak seçim yapabilirsin. Örneğin anarşinin bazı ilkelerinin sencesi bencesi olmaz. Ya öyledir ya böyledir. Arjantin de de, İspanya da da, İrlanda da öyledir. O ilkeleri hayata geçirmedeki pratikler farklı olabilir. Bu farklılıklarda üst bir ilkenin şemsiyesi altındaki farklılıklardır. Eşcinsellik söz konusu olduğunda, eşcinselin her türü olur. Elli bin Almanyalı eşcinseli katleden Nazilerin içinde de eşcinsel olur, ama o naziler, sırf eşcinsel diye elli bin Almanyalı ya da katledebilir. Türkiye içinde geçerli bu. Bütün sosyal, kültürel, dini, politik, her türlü grupları kesen bir varoluş eşcinsellik. Burjuvazi içinde de olur, işçi sınıfı içinde de olur. Zengin de olur, yoksul da olur. Ama biz burada şöyle bir problemle de karşılaşırız; bu varoluşta hayata dair bu çeşitliliği, nasıl kurulduğuna bakmadan doğudan ön yargılar da çıkabiliyor. Örneğin; tutucu üst orta sınıftansan eğer, eşcinselliği ayak takımının bir hastalığı olarak görebilirsin. Onlara özgü bir davranış olarak görebilirsin. Ama işçi sınıfı içerisinde geleneksel ideolojiden kopmamış biriyse eşcinselliği burjuvazinin zevki sefası, zengin sınıfların artığı olarak da görebilirsin. Bütün buradaki çelişkiler, iyi görmek gerekiyor. Kaos GL için söz konusu olduğunda bizim ilkelimiz biraz fili ve politik ilkeler oldu. Herkes kendi kafasında bir Kaos GL şekillendirmek isteyebilir, bir Kaos GL görmek isteyebilir. Biz şunu söyledik: Kaos GL nin olmazsa olmazı bağımsız bir eşcinsel harekettir. Kaos GL hiç kimsenin vitrinine çıkacak, ya da herhangi bir yapıya tabi olacak bir hareket değildir. Bu hareket eşcinsellerin doğrudan kendi öz örgütlenmelerini gerçekleştirdikleri, kendi sözünü söyleyebilecekleri bir hareket olacak. Bu sözde çeşitlilik olabilir. Kaos GL nin dergisi olabilir, aktiviteyeri olabilir, mücadelesi olabilir, burada herkes kendi rengini bu süreçte katabilir. Öyle de oldu zaten. Kaos GL nin

ilk dönemi örneğin, anarşist geyler olarak da söylendi. Ama bunu söylerken bir suçlama şeklinde, bir itham olarak söyleyebiliriz. İşte bunlar anarşist, terörist gibi. Ama şimdi Kaos GL nin farklı çalışma tarzlarından dolayı, bazı çalışmalarını projelendirirken dolayı ilk dönem tam tersi şekilde itham etme durumu da oluyor. Ben bunların çok kaba yaklaşımlar olduğunu düşünüyorum. **Ahali: Tam tersi derken?** Çok klişe yaklaşımlar vardır ya. Örneğin; Avrupa Birliği den proje alıyorsan ABCsindir gibi. Buna benzer yaklaşımlar. Bu süreçte pekala herhangi bir yapıya tabi olmadan, onun yönlendirmesinde kalmadan kendi bağımsız hareketliliğini koruyabiliyorsan ve eşcinsellerin özgülleştirilmesi, bu toplumda soluk alacağı alanı genişletme çalışmasını sürdürülebiliyorsan ve bunu yaparken de aynı zamanda diğer heteroseksüel kadın ve erkeklerin önünü açabiliyorsan bu benim için hâlâ yeterlidir. Örneğin anarşistler için antimilitarist olmak şarttır. Ama burada bile farklı yaklaşımlar var. Tarihe baktığımızda kendisini gerilla olarak tanımlamayan ama öz savunma için silahlı bir mücadele geliştirmiş hareketler, pratikler var. Bunlar da antimilitarist. Devletin o militarist ana merkezini ortadan kaldırmak için geliştirilmiş pratikler bunlar. Ama biz kendimiz için bir cümle kurarken, o cümleyi bir ayetmiş gibi kurmaya ve herkesi o cümlelerin içine çekmeye çalışıyoruz bazen. Örneği; kendisini pasifist olarak adlandıran bir kişi, kendisini pasifist olarak adlandırmayan ama pekala ve doğru bir şekilde şiddet karşıtı ve antimilitarist olarak adlandıran bireylerin ya da pratiklerin neydeyse, kaçının üzerinde gözün vama kadar gerileyen bir tartışmayla birbirimizi yıpratıcı, diyaloga ortadan kaldıracı reaksiyonlar gösterebiliyoruz. Aynı şey bizim için de geçerli. Eşcinsel süreç için de geçerli. Örneğin; bu ülkede en azında Kaos GL nin başından beri varolan bir birey olarak, bir gey olarak benim vicdanı rahat. Durduğum yeri biliyorum. Bu ülkede eşcinsel hareketin içine antimilitarizmi, vicdani reddi, tahakküme karşı mücadeleyi, hem birincil anlamda düz anlamda terimleriyle, kavramlarıyla ve cümleleriyle hem de fiilen göstererek ya da destekleyerek taşıyan Kaos GL olmuştur. Aynı şey vicdani red ve antimilitarizm için de geçerlidir.

Biz diydük ki; heteroseksüel bir erkek içinde doğduğu ve aslında üzerinde bir yük gibi taşıdığı erkekliği sorgulayabilir. Bu sorgulama süreci onun heteroseksüel cinsel yöneliminden vazgeçmesini gerektirmez.

Bu ülkede eşcinsel hareketin içine antimilitarizmi, vicdani reddi, tahakküme karşı mücadeleyi, hem birincil anlamda düz anlamda terimleriyle, kavramlarıyla ve cümleleriyle hem de fiilen göstererek ya da destekleyerek taşıyan Kaos GL olmuştur. Aynı şey vicdani red ve antimilitarizm için de geçerlidir.

Ama antimilitarist ya da vicdani retçi yaklaşımlardan eleştiri gelebiliyor: Ben antimilitarist ve vicdani retçiyim Kaos GL niye değil? Nerden biliyorsun? İkincisi Kaos GL kendisini vicdani ret pratikleri geliştirmek ve bunları örgütlemek için kuran antimilitarist bir örgüt değil ki. Kaos gele aynı zamanda militarizme karşı. Bu ikisi arasındaki farkı görmek hem bizim aramızdaki yabancılaşmayı azaltacaktır, birbirimize dönük olma hâlimizi daha da güçlendirecektir hem de bunu görmeyerek tersinde direkt kimseye bir şey kazandırmayacaktır. Biz diyoruz ki, vicdani retçi bir kişinin vicdani reddini açıklama sürecinde, Kaos GL olarak bunun

olanaklarını yaratan, destekleyen, bağlantılarını kuran Kaos GL değil mi. Ama bu sürecin ana takipçisi olarak da Kaos GL organizmasından bir beklenti olabiliyor. Bu doğru değil. Üstelik bunun karşılığı da yok. Fiziksen bu zaten mümkün olmaz, diğer açıdan da Türkiye de eşcinseller sadece antimilitarist eşcinsellerden oluşuyor. Biz Kaos GL olarak şunu söylüyoruz: Vicdani reddi destekliyoruz, aynı zamanda askeri, sivil işyerilerindeki sendikalar neden kapatıldı, neden bunların tekrar örgütlenmesine dair sendikal bir mücadeleye dair bir cümle kurulmuyor yıllardır? Bu soruyu soruyoruz. Aynı zamanda askeri psikiyatride ne hakla, eğer bilimsel ne münasebet hâlâ DTM2'yi kullanıyor da DTM4ün revize edilmiş aşamasına geçmiyor, sorusunu soruyoruz. Bunu sorarken de aynı şekilde bu mevcut süreçte ben rapor almak istiyorum, asker olmak istemiyorum ve bunun için de bu olanağı kullanmak istiyorum, diyen insanlarla daha önceki deneyimleri paylaşıyoruz. Bütün bunların yanı sıra gidebileceğini düşünüyorum. Bütün bunların yanı sıra gitmesi Kaos GLnin antimilitarist oluşuna hâle getirmez diye düşünüyorum.

Ahali: Şimdi eşcinsellerin çürük raporu veriliyor ve askere alınmıyorlar. Çürük raporu verilmesinin hak gaspı olarak görüyorsunuz? Eşcinsellerin askerliğe kabul

edilmesi bir kazanım mı sizce? Burada çeşitliliği ve çelişkiliyi göstermeye çalışıyoruz biz. Savaş karşıtı vicdani ret, sloganı da Kaos GL nin yürüyüşlerinde döviz hâline getirildi. Ama orda anlatmaya çalıştığımız şu: Türkiye de eşcinsellerin militarizmle ya da özelde askerlikle ilişkilerinin birden çok kanalı var. Biz Kaos GL olarak antimilitarizme dönük olan yüzümüzü koruyoruz ama bunun ötesinde bu birden çok olan kanallara da gözümüzü kapamıyoruz. Ben bunun altını çizmeye çalışıyorum. Türkiye de bazı eşcinseller bu aşamaya gelemedi. Türkiye de bazı eşcinseller pekala şunu yapılabildi: Askeri psikiyatride eşcinselliği hastalık olarak adlandırmaktan ve böyle görmekten vazgeçsin ama aynı zamanda vicdani reddi de kabul etsin diyoruz. Yoksa bu geçiş aralığı nasıl olacak? Oradaki kör noktadan nasıl kurtulacağız, duvara çarpmayacaksa eğer. Biz bunu daha çok dillendiriyoruz ve özellikle dillendiriyoruz. Ama pekala bazı insanlar da şunu diyebilir: Eşcinselliğin hastalık olarak görülmesi DTM2 nin kullanılması, askeri psikiyatrinin hem bilimselliği hâle getirir -umrumda bile değil- hem de sen nasıl bana ayrımcılık uygulayabilirsin, diyebilir. Bu hepimizin tahmin edeceği klasik eşitlikçi yaklaşımdır. Bu eşitlikçi yaklaşım bizim taleplerimizin biridir. Ama bu talebimizi biz askerlik özelinde birincil olarak dillendirmiyoruz. Orda dillendirdiğimiz da, hem bu kalksın hem de vicdani ret tanısını. Dolayısıyla ortaya çıkmadan ama rapor da almak istemeyeni askerde yapmak istemeyen insanlara bu alan kapsayıcı ve de genişletici bir alan olur. Şu an vicdani ret pratiğinin sadece düz doğrusal bir şekilde tek kanaldan işte anarşizan bir hattan giden bu yaklaşımı belki daha da genişleyecek. Belki de oradaki vicdani reddin tepkisi olanakları daha da artabilir. Artmayadabilir ama en azından bunları birbirine bağlayabilecek bir olanak bu.

KAOS GL toplumsal mücadelesine 15 yıldır ara vermeden devam ediyor.

yeryüzü bir bütündür bölünemez

Ahali

Eylül 2008 yılı 11 - sayı 5 aylık haber fikir yorum gazetesini 2,5 YTL

“Eşcinsellerin
kurtuluşu
heteroseksüelleri de
özgürleştirecektir.”

Yaklaşık 15 yıl önce büyük bir iddiayla çalışmalarını başlatan KAOS GL ye geç kalmış bir ziyaret gerçekleştirdik. Yanılmamışız. Başladıkları işe devam ediyorlar...

KAOS GL Şanlıyor...

Röportaj

AHALİ/Yort Savul

Ahali: Gazete var olan muhalif hareketleri, yeni toplumsal hareketler şeklinde kategorize edilmiş hareketleri görünür kılmaya çalışıyor. Bu hareketleri kendi ağzlarından aktarmak buna bir araç olma çalışıyor. İddiaları büyük ancak bu iddialarına göre daha küçük bir hareket alanına kendisini sığdırmaya çalışan hareketler bunlar. Siz biraz daha farklısınız bunlara nazaran. Büronuza bakınca bile bu anlaşıyor. Daha oturmuş bir hâliniz var.

Bundan önceki yerlerdeki bürolarımızda ve buraya ilk taşındığımızdaki ilk yıl daha iyiydi. Ama artık insanların kültürel, sosyal yetindiği ortalama büysa böyle olsun diyoruz.

Ahali: İlk büronuza konur sokakta açmıştınız. Büronuzda aynı zamanda bir kafenez de vardı. Şimdi görüldüğü üzere kafenez yok. Neden kaldırdınız?

Biz görünür olmaya, ortaya çıkmaya çalışsakta eşcinseller söz konusu olduğunda, güneş ışığının girmediği ortamlar, mekânlar ve ilişkiler söz konusuydu. Biz diydük ki, gün içinde birbirimizin yüzünü görebilecek şekilde, konuşurken birbirimizi duyabilecek şekilde, oturup çayımızı içebileceğimiz, saklanmadan gizlenmeden, uyanılmadan yaşayabileceğimiz ve paylaşabileceğimiz bir mekân olsun diydük. Ancak ikinci sene sonrasında tecrübe ettik ki, bir kültür merkezi içerisinde aynı zamanda bir kafe, değişen dönüşen ekonomik, sosyal ve kültürel ilişkiler sürecinde miadını doldurmuş sanırım. Bilirsiniz bu genelde biraz solcuların, belki İslamcılarının, belki başlangıçta, aynı kültürel toplumsal ilişkilerden gelen anarşistlerin, evet bizimde mekanımız kültür merkezimiz olmalı, üzerinden denendi ama bunlar artık olmuyor.

Ahali: Mekânlar zamanla beraber bir tüketim konumuna geçiyor ve tüketim dediğin gibi, işte iki yıldan sonra miadını dolduruyor. Sen de mekânla beraber tukeniyorsun.

Her anlamda çok yıpratıcı oldu. Birincisi kirasını, retin ihtiyaçlarını karşılasın dediğimizi bile karşılayamıyorduk. Diğer yandan

ilişkiler açısından yıpratıcı oluyor.

Bizim ilk bir mayıs denememiz, ilk pankartlı 2001 1 mayıs denememiz, ardından 9 kasım emeğin küresel eylem günündeki Ankara'ya sendikaların yürüdüğü o büyük eylemdeki yürüyüşümüz hep aslında eleştirdiğimiz o kafedeki ilişkilerin sonucuydu. Bu anlamda sadece, kafe tüketim kültüründen dolayı elden kayıyor, ne idüğü belirsiz bir mekâna dönüşüyor, demek o süreç haksızlık olur bence.

Ahali: Yaklaşık on beş yıl oldu galiba Kaos GL kurulalı. Kuruluşunuzla beraber bir şiarla sizinle beraber yürüdük. Kaos GL şanlıyor ne demek?

Şanlamak, eşcinsel argosunda çok bildik ve çok anlamlı bir kelimedir. Burada şanlamak, geliyorsa ortaya çıkıyor, demek.

Bu anlama geliyor. Açılmak, neysen kendini o hâline ortaya koymak. Kaos'un şanlamasının da iç içe geçmiş iki anlamı vardı bizim için. Birincisi, Eşcinseller ortaya çıkıyor. O döneme kadar eşcinselliğe dair ama olumlu ama olumsuz söylenen sözler hep bir dolayım üzerinden söylenmişti. Ama Kaos la başlayan dönemde ilk defa sıradan genç, öğrenci, işçi eşcinsel insanlar kendi sözlerini söylemek, kendi sözlerini üretmek ve bunu hayata geçirmek için ortaya çıktılar. Ve doğrudan kendi eşcinsellikleri üzerinden ortaya çıktılar. Bu anlamda şanlamak tam da bizi ifade eden bir kelimeydi. Sadece Kaos GL dergisinin ilk sayısının ortaya çıkıyor olması değil, aynı zamanda Kaos GL etrafındaki insanların Kaos GL kanalıyla kendilerini ortaya çıkarmasıydı.

Ahali: Şimdi bir de örgütlenme durumunuz var. Barışa Rock festivalinde Kaos GL, pembe hayat ve Lambda İstanbul olarak standlar açtınız. Orada, örgütlenme hakkımız engellenemez, diye slogan attınız. Peki, örgütlenme derken kastettiğiniz ne? Bu hakkı kim sizin elinizden alıyor? Örgütlenme sürecinin bir sosyal yönü var, bir de formel yönü var.

Türkiyeli eşcinsellerin buna tavsiyeleri dahil, formel örgütlenme süreci daha dunkü hikaye. Türkiyeli eşcinseller zaten sosyal anlamda örgütlü bir süreç yaratıp bunu hayata geçirdikleri için formel aşamaya geçilme ihtiyacı duyuldu aslında. İlk aşamada, doksanların başı gibi ilk ortaya çıktığımız aşamada şöyle bir problem vardı: İnsanlar sürekli sorunlardan yakınıyordu. Ama ikinci bir adım atılmıyordu. Herkes dert yanıyordu

ve orda kalıyordu. Kaos GL nin buradaki çok basit ama radikal adımı şuydu: Biz birbirimize sahip çıkarsak, sorunlarımıza sahip çıkarsak, bu sorunlara müdahale etmenin yollarını da yaratabiliriz. Biz zaten hayatın içinde normal insan olarak öğrenci, işçi, memur, ailesiyle yaşayan, yalnız yaşayan, ayakta kalmaya çalışan kendi eşcinselliğini kurtmaya çalışan insanlardık. Dolayısıyla attığımız bu adım, soluk alabileceğimiz, eşcinsel olarak kendimizi var edebileceğimiz alanları genişletme adımıydı aslında. Örgütlenme hakkımız engellenemez, aşamasında ise 2005 Temmuzunda Türkiye'de ilk defa Kaos GL nin dernekleşme formuyla yasal bir örgüt olma adımıydı. Türkiye de bu ilkti. Dolayısıyla hemen kapatılmak istendi dernek. Ama savcılık bunu reddetti. Aslında bu şunu da gösteriyordu: Türkiye de eşcinseller var, dünya da eşcinseller var, sana uyup uymamasının ötesinde kendisine gey diyen, lezbiyen diyen insanlar var. Dolayısıyla, pekala eşcinseller de örgütlenebilirler diye kapatılması gerekiyor, diye bir red gerekçesiyle Kaos GL formel olarak da dernekleşti. Burada hem bireysel inisiyatifler hem de yapısal durumlar devreye girebilir. Yapısalardan kastım, işte Türk aile yapısı, hukuk, genel ahlak gibi engeller. Yasal engeller. Ama diğer taraftan şu var: "Benim bölgemde, benim inisiyatifimde bu örgütlenmenin şartlarını yasal olarak yerine getiriyorsa ve evet dersem, bu ilk eşcinsel derneğe evet deme benim üzerine kalır mı acaba" gibi bir düşünce Türkiye'deki bürokrasi çarkında anlaşılabiliyor bir reaksiyon.

Hemen ardından madem Kaos GL dernekleşti ve tüzüğü onandı o zaman biz de dernekleşelim, diyen diğer gruplar devreye girdi. İstanbul da ilginç bir şekilde, savcılık dava açılmasına gerek yoktur, demesine rağmen valilik Ankara ve Bursa valiliğinden farklı olarak kapatılma talebinde diretti. Yerel mahkeme kapatılması kararı verdi ve Lambda İstanbul'un örgütlenmesinin önünde bir engel olan bu dava yargıtaya geçti. Orda ne olacak bakacağız.

Ahali: İlk defa şöyle oldu, ilk defa şu oldu, bu oldu diyorsun. Bir tarih yazmaktan

bahsediyorsun aslında. Hatta bu bürokrasi de bunun ilki olmak istemez dedin. Bir tarih yazılıyor aslında. Yaptığınız bu mücadeleye kimlik mücadelesi olarak algılasak, tarihsel bir kimlik mücadelesi veriyorsunuz aslında...

Kimlik mücadelesi çok farklı anlaşılabilir ve çok farklı yaklaşımlar üzerinden değerlendirilebilir. Eğer kimlik mücadelesini negatif bir sınırlama olarak atfediyorsanız Kaos GL mücadele sürecine kendi adıma ben bunu doğru bulmuyorum.

Ahali: Eşcinsel kimliği...

Biz şunu diyoruz: Bizim bir ana rengimiz vardı, bir güzergahımız vardı ama bununla birlikte eşcinsellik dediğimiz varoluş toplamı her kesimini kesiyordu. Zengini fakiri, türkü kürdü, alevisi sünnisi, genci yaşlısı, kadını erkeği.

Ahali: Çünkü bir iddianız da var sizin. Mottonuzda da yazıyor: Eşcinsellerin kurtuluşu heteroseksüelleri de özgürleştirecek.

Aynen öyle. Bu, şu anlama geliyor: Bizim yaşamımıza kastetmeyen herkesle, her grpla iletişim kurmaya ve onlarla diyaloga geçme anlamına geliyor. Hani barışa rocktaki standla gelene kadar onlarca farklı yerde,

belki yarın bambaşka yerlerde ulaşabildiğimiz, kampüsünden kampüsüne ulaşmaya çalışıyoruz aslında. Diyalog kurmaya çalışıyoruz. Bunu iki şekilde yapıyoruz: Birincisi, eşcinseller olarak bir özgürlük talebimiz var. Bu özgürlük talebi, bu toplumda, bu toplumsal ilişkilerde eşcinsellerin soyutlanarak, yalnızca eşcinsellerin özgürleşeceği ve rahatlayacağı bir talep değil aslında. Biz diyoruz ki, insanlar kendi

cinselliğini araştırma ve geliştirme önünde bir engelle karşılaşmasınlar. Cinsel yönelimlerini kendi varoluşlarını rahatça kurabilsin. İnsanlar cinsiyet kimlikleriyle istiyorsa oynayabilsin. Dolayısıyla bu böyle olmalı, şu şöyle olmalı demedikten sonra bu zaten aslında bütün kadınlara ve erkeklere kendi cinsellikleri ve bedenleri üzerinde oynama ve düzenleme olanağı sunuyor. Ya da böyle bir hakkı talep ediyor. Bu anlamda elbette ki eşcinsellerin kurtuluşu hetero-

Kaos GL yayın kurulundan Ali EROL.